

محمود السعدني الاعمال المسرحية الكاملة

الجزء الأول

- عزبة بني يوتي
- سرمدية سوا الحارة تصور
- بين النهدين
- سرمدية سوا الحارة تصور
- النصابين
- سرمدية سوا الحارة تصور
- الأوزنس
- سرمدية سوا الحارة تصور

<http://arabicivilization2.blogspot.com>

الهيئة المصرية العامة للكتاب

الأعمال المسرحية للكاملية

محمود السعدني

الجزء الأول

□ الأور نسد

مسرحة من ثلاثة فصول

الأورنس

سرمية من ثلاثة ضبول

الفصل الأول

المنظر

يفتح الستار عن شارع يبدو من مظهره مظهر الدكاكين ومختلف المعالم . انه شارع فى حى شعبي . على يمين الشارع مكوجى الامراء ومحل بقالة يرفع علمين احدهما اخضر والآخر احمر وعلى الجدار كلمة مكتوبة بالحجر ويخط ردىء . « ملك الملوك اذا وهب لا تسألن عن السبب الله يعطى من يشاء فقف على حد الأدب . فى يسار الشارع دكان مخدم ، الياقطة التى تعلقو الدكان مكتوب عليها بخط واضح « مخدم عمومى شتودة حكيم » . اثناء فتح الستار يتصاعد فى الجو صوت صفارة الإنذار معلنة وقوع غارة جوية . الوقت ظهرا والتاريخ صيف سنة ١٩٤١ عندما تستقر الستارة يظهر بعض الناس على المسرح يهرولون فى زعر نحو المخبا الذى يقع فى نهاية الشارع . يخرج عبده المكوجى من محله فيرى المعلم قطب جالسا امام الدكان .

عبده : انت لسه مرئخ مطررك يا قطب ماتقوم تروح المخبا لقبيلة تقع فوق دماغك تاخذ اجلك .

قطب : وهو المخبا حاشوف القنابل يا ضلالى مادام تضيف يبقى مايهمكش .

عبيده : وهو الطيار الألماني حييص يشوف ده نضيف ولا وسخ قبل
ما يرمى القنابل .

قطب : وهو الألماني اللي بيرمى يا غشيم دا ربنا .

عبيده : تعرف لو ربنا اللي بيرمى صحيح أول قنبلة يرميها .
ليرميها عليك انت .

قطب : ليه هو أنا ضللى زيك . . الحمد لله بينى وبينه عمار .

عبيده : قوم يا راجل يا غشيم .

قطب : لا مش قايم وعلى العموم دى غارة المانى .

عبيده : وعرفت انها المانى ازاي هتلر كان جوز أمك .

قطب : ماهو عشان انت واللى زيك حمير مش ممكن تفهموا انما

أنا اعرف الطائرة من صوتها . . فلما تكون المانى يحصل

اطمئنان عشان من غير مؤاخذه الألمان أجدع طيارين فى

العالم بيرموا القنابل ع الانجليز بالمظبط . . مش بيضربوا

عيمانى زى الطلاينة .

(يظهر اثناء الحديث سمير وهو يرتدى بدلة عامل ومعه

مجلة الاثنين)

سمير : والله اللي يسمعك يا قطب يقول ده من أركان حرب رومل .

قطب : أهلا سمير تعالى أقعد جنبى هنا والا حتروح المخبأ انت

راخسر .

سمير : لا مش رايع مخابىء . . انت لسه عايش يا عبده . .

ازاي قرابيك الانجليز .

عبيده : عال بيسلموا عليك .

سمير : أنا شايفك امبارح ماشى من هنا ومعك واحد انجليزى

طويل قوى زى اللوح .

عبيده : دا مش انجليزى . . ده استرالى .

قطب : استرالى انجليزى أهم كلهم ولاد حرام . .

سمير : انما ده وشه أحمر قوى عامل زى عجل الوسية .

عبيده : ما كلهم وشهم أحمر يا كروديا .

قطب : صحيح الحكاية دى حتجننى اللي مافيهم واحد وشه أصفر

والا دبلان والا عنيه منفخة كلهم مرسومين حاجة تجن .

(تسمع صوت فرقعة فى الجو)

- عبيده : ياتهار اسود دا الضرب حمى مش حاتقوم يا قطب .
قطب : لا روح انت انا حقد هنا مع سمير .
عبيده : خليك قاعد اياك واحد المانى يرقعك قنبلة ونرتاح منك .
قطب : خد رايع فين .
عبيده : رايع المخبأ .
قطب : ولع قبل ما تمشى .
عبيده : اولع ايه فى الغارة دى .
قطب : يعنى انت شايف الدنيا كحل قوى ما احنا فى عز الضهر
والشمس ما شاء الله مللعة . ولع ماتبقاش ندل امال .
عبيده : اتفضل ولع كمان .
قطب : لا مش مولع دلوقت . خليها لبعده الغارة .
عبيده : (وهو يهم بالانصراف) وليه بعد الغارة . حوشها احسن
. ولا اقوك خللها .
(يسرع عبده وظهره نحو المتفرجين الى المخبأ . يتابعه
قطب ينظراته ثم يهز رأسه أسفا)
قطب : معلش يا زهر . عبده معاه علبه سجائر صفيح .
بقى دا مش طبيخ . انما على رأى سعد باشا . مافيش
فايدة . ماتقوم تروح المخبأ يا سمير .
سمير : دى مش غارة يا راجل دى تهويشة
قطب : تهويشة ازاي بقى من غير مؤاخذة .
سمير : الانجليز بينقلوا الجرحى بتوعهم م الميدان . يقوموا
يعملوا غارة عشان الناس تستخبى وماحسدش يشوف
وكستهم .
قطب : يا سلام . عفارم عليك يا واد يا سمير . عليك مخ .
انما ياخسارة على رأى سعد باشا . مافيش فايدة .
سمير : ايه حكاية مافيش فايدة دى بقى .
قطب : قصدى الانجليز . مكسورين مكسورين . عشان
لامؤاخذة مافيش راجل فيهم جدع .
سمير : وهيه الحرب جدعنة يا قطب .

قطب : مش قصدى ٠٠ صبرك على ٠٠ لو الانجليز فيهم راجل
جدع ٠٠ يقوم يفتش ع الناس الجدعان اللى فى البلد دى
٠٠ ويقولهم تعالوا ٠

سمير : تعالوا على فين ؟

قطب : ع الميدان ٠٠ تعالى يا قطب ٠٠ تعالى يا سمير ٠٠ ويدى
كل واحد الف جنيه ٠٠ مش يشغلوا العالم الصايعة ٠٠
ويسيبوا الناس الجدعان قاعدين يهرشوا جنب الحيط ٠

سمير : طيب وتروح الميدان تعمل ايه يا قطب ؟

قطب : أحارب ٠

سمير : وهو انت تعرف تحارب ؟

قطب : كل شئ ممكن بالصداقة ٠٠ همه بس يسلمونى مدفع
وطباشيرة وبس ٠

سمير : طب سلموك المدفع والطباشيرة ٠٠ هتعمل ايه ؟

قطب : (ينهض واقفا) يا سلام ٠٠ اشيل المدفع على صدرى كده
٠٠ واقف فى الميدان ٠٠ ماهو الميدان واسع ٠٠ وكل طيارة
فايته (بصوت عال) طاخ ٠٠ طيخ طاخ ٠٠ بعون الله كل
الطيارات لازم تقع ٠

سمير : طب وقعت الطيارات ايه اللى هيحصل ٠

قطب : بالطباشيرة واكتب ٠٠ كل طيارة تقع اكتب عليها قطب ٠٠
ولما النهار يطلع ويجى تشرشر ويعد الطيارات عشرة قطب
وثلاثة مش بتوعى ٠٠ آخذ الألف جنيه ٠ وكمان ظابط
بنجمة ٠٠ هات سيجارة ٠

سمير : مانت لسه واخذ من عبده ٠

قطب : انت حاتحاسبنى ٠

سمير : طب خد ٠

قطب : ولعلى ٠

سمير : اتفضل (يشعل له السيجارة)

قطب : (يسحب نفسا عميقا) يا سلام ٠٠ دى نفسها حامى قوى
٠٠ الغرض ٠٠ أنا بقى ظابط من هنا ٠٠ واجيب العساكر
الانجليز من هنا ٠٠ واسلم كل واحد مدفع وتباشيرة ٠٠
واللى ما يوقعش طيارة ٠٠ الزقه ٠

سمير : تلزقه ؟ تلزقه ازاي ؟

قطب : على قفاه .

سمير : بقى كل الشغلانة دى عشان تلزق العساكر على قفاهم .

قطب : امال .. ولو حصل .. لازم يكسبوا الحرب بعون الله .

سمير : انشا لله تنهرش فى مخك يا قطب .. بقى لما تلزق العساكر الانجليز يا راجل .. يكسبوا الحرب ..

قطب : ماهو عشان انت بهيم زى عبده مش هاتفهم .. انما تعرف

.. من غير كده مافيش فايده وتعرف كمان .. لازم اجيب

معاهم باذن الله الواد المخبر عبد ربه اللى فى المركز

والزقه راخر .. عشان الظلم بتاعه .

سمير : ليه ؟ عمل ايه راخر .

قطب : آل ايه اول امبارح مقابلنى فى السكة يقولنى بتشتغل ايه

(ينهض واقفا) ربنا يفوت الايام دى على خير . وحياة

النبي يوم المنى عندى يوم ما ينكسر الانجليز .. انا ناوى

افرق عيش وفول ع الناس الغلابة .. انا ح اخش اريح

جنبى شوية .

سمير : طيب انا حاقعد هنا .. اذا جه زبون ابيعله ؟

قطب : وهاتبعله ايه يا حسرة .. بعله الحيطان بقى .. الدكان

مافيهاش غير الحيطان .

سمير : طب ماتجيب فيها بضاعة يا قطب .

قطب : منين .. قال اطبخى يا جازية .. كلف يا سيدي ..

التجارة عاوزة فلوس .. والتجار زى السمك .. الكبير

ياكل الصغير .. واحنا صغيرين ياسى سمير .

سمير : يا اخى بيع الفدان ونص اللى فى البلد واشترى بضاعة .

قطب : كفاية اللى بعناه .. انا لو شحت ماعملهاش تانى .. فدان

ونص اللى ليه فى البلد يعنى ابيعهم واشحت ..

سمير : تشحت ليه ؟ ما يمكن الحظ يضرب معاك ..

قطب : مايبضربش ابدا .. بقالنا ميت سنة مايبضربش معانا

الحظ .. ده يبضربنا .

سمير : ويعنى الفدان ونص ح يعملوا ايه .

قطب : اصلى .. ابيع اصلى .. تقدر تبيع ابوك .

- شمير** : لا طبعاً ..
- قطب** : وانا كمان .. الأرض مش ممكن أبيعها .
- شمير** : وأخرتها ..
- قطب** : زى ما ترسى دقلها .
- (ينصرف الى داخل الدكان ثم يعود بسرعة الى الخارج)
ويقول مستهزئاً)
خللى بالك م الرصيف والنبي ..
- (يعود للدأخل)
- شمير** : (يقراً) الطريق الى القمة .. كيف تصبح مليونيرا .. قصة حياة المليونير فورد ملك السيارات فى العالم .. بدأ المليونير الأمريكى فورد عاملاً صغيراً فى الـ ..
- (يتوقف عن القراءة وينظر باهتمام نحو دكان المخدم)
- شمير** : هدية .. أتأخرتى ليه يا هدية .. أنا بقالى مدة مستنيكى .
- هدية** : معلش يا سمير .. مدام شوشو مسكت فيه قعدت معاها .
أصلها لوحديها يا عيني .
- شمير** : هيه وعملتلى ايه ؟
- هدية** : وضبتك كل حاجة .. اتفقت معاها على كل حاجة .. ومن بكرة هتشتغل فى الصالة ..
- شمير** : بس أنا برضه الشغلة دى مش داخلة دماغى يا هدية ..
أنا بقول بلاش الحكاية دى وادى احنا قاعدين ربنا يسهل لنا وببرزقنا باللقمة الحلال وهى ماشية .. وتجوز ونعيش زى بقية الخلق .
- هدية** : يا عيبط الخمستاشر قرش اللى انت بتأخدمهم فى شركة ماتوسيان هيعملولنا ايه .. دول ما يسقوناش ميه
- شمير** : اهى بكرة تتعدل يا هدية واترقى وأبقى اسطى قد الدنيا .. وتبقى خمسة وعشرين واللقمة الحلال مافيش احسن منها .
- هدية** : وهو احنا هنعمل حاجة حرام .. ماهى الناس كلها شغالة فى الأورنس ومبسوطة ودى حرب كلها مكسب ولازم نلهم حاجة منها .
- شمير** : بس أنا قلبى مش مرتاح للشغلانة دى .. وكمان أنا خايف يا هدية ..

- هدية** : متخاف على ايه ٠٠ مش أحسن م العيشة النكد اللي كنت فيها ٠٠ الله يرحم أيام عمك شنودة ٠٠
- شنودة** : ماله عمك شنودة يا بت ٠ عمل فيكى ايه ٠٠ الله يرحم المنديل أبو اوية والششبب المقطوع ٠٠ عملناكى بنى أدمة غلطنا ٠
- هدية** : الله ٠٠ حنغلط بقى والا ايه يا عم شنودة ٠
- شنودة** : لا العفو يا ست هدية ٠٠ وهو انت بعد اللي عملتية ٠٠ كان يصح أكلم جنابك العالى ٠
- هدية** : وانا ايه اللي عملته ٠٠ عملت عملة والا ايه ؟
- شنودة** : بقى تتبطرى ع النعمة ٠٠ وترفضى الخير برجليكى وترفضى جنيه فى الشهر غير ألكك وشريك ٠٠ وتروحي تهزى وسطك عند بديعة ٠٠ وبعد دا كله ما عملتيش ٠٠
- سمير** : دى مش عند بديعة يا عم شنودة ٠٠ دى عند شوشو الفرنساوى ٠
- شنودة** : انعم واكرم ٠٠ لا والهيئة مطبوط تمام ٠٠ فرنساوى خالص ٠٠ وياه اللي انت لابساه ده ٠
- هدية** : دى شاما زيت يا عم شنودة ٠
- شنودة** : زمزيكه ؟ والله عال يام زمزيكة ٠٠ الله ينعل أبو اللي بدع الحرب ٠٠ لما هدية بنت عبد ربه لابسالى زمزيكه ٠٠ وحياة العذرا القيامة لتقوم ٠٠ زمزيكة قال ٠
- سمير** : الرجال عقله خف يا هدية ٠٠ من نهار الحرب والدكان بتاعه خرب ٠٠ الخدامين كلهم راحوا الأورنس يا هدية ٠
- هدية** : كفايا اللي مصه من دم الناس ٠
- سمير** : غلبان يا هدية ٠٠ دا مش لاقى يهرش ٠
- هدية** : أهو زمان كانت الواحدة منا شاربة المر ٠٠ وهو قاعد طول النهار يشرب زبيب ٠
- سمير** : أهو بيشرب من كيعانه دلوقتي ٠٠ الله يكون فى عونته ٠
- هدية** : هيه قلت ايه يا سمير ٠
- سمير** : أنا ماليش غرض ارواح الشغلانة دى ٠٠
- هدية** : يا سمير ماتبقاش عبيط ٠٠ احنا هنفضل عايشين طول عمرنا فى الطين اللي احنا عايشين فيه ده ٠٠ ما الناس

كلها انعدل حالها ٠٠ الطعمجى اللى ماكانش لاقى ياكل
راح اشتغل ميكانيكى فى الأورنس ٠٠ والصايغ الضايغ
اللى كان بيتمرمخ فى الشمس طول النهار راح اشتغل
فى الأورنس بالشئ الفلانى ٠٠ اشمعنى احنا ٠٠ ما نلف
اللى نقدر نلفه ٠٠ ونعيش كويس ٠٠

سمير : احنا عايشين كويس ايه والحمد لله .

هدية : اسمع يا سмир ٠٠ بلاش عبط . الجواز عاوز فلوس ٠٠
والناس تبص ل فوق ٠٠ والانجليز فاتحين كنز لازم نغرف منه

سمير : دى فلوس حرام يا هدية ٠٠ واللى بيغرف منها بيغرف
هم وغم ٠٠ يا شيخة خلينا فى حالنا احسن .

هدية : اسمع يا سмир ٠٠ اذا كنت بتحبني صحيح وعاوز
تتجوزنى تعالى معايا اشتغل فى الصالة .

سمير : وبس انا حاشتغل ايه يا هدية ٠٠ انا راجل بلف سجاير
فى الشركة ٠٠ هاروح اشتغل ايه فى صالة رقص ٠٠

هدية : حاشتغل صياد ٠٠

سمير : صياد ٠٠ حاصطاد ايه فى الصالة .

هدية : تصطاد انجليزى ٠٠ حتصطادهم بصور ٠٠ انت حتخرج
زى الجدعان اللى فى الصالة ومعك صور البنات .

(يظهر شقودة ومعه زجاجة عرق)

سمير : حلو قوى ٠٠ اشيل صور البنات ٠٠ وبعدين

هدية : وتسرح فى الشوارع ٠٠ تصطاد انجليز وتوريهم الصور
وتسحبهم ع الصالة .

سمير : وبعدين .

هدية : تاخذ على كل انجليزى خمسين قرش .

سمير : ودا مش عيب يا هدية ؟

هدية : عيب ايه يا سмир ٠٠ مادام الواحد محافظ على شرفه ٠٠
مايخافش من حاجة .

سمير : انا خايف عليكى يا هدية .

هدية : هو انا عيلة صغيرة يا سмир .

سمير : يعنى حنتننا نحب بعض يا هدية .

هدية : لحد ما نموت يا سмир .

- سمير : طيب ياللا يا هدية انا جى معاكى
- شنودة : أما على رأى المثل . بلد تخاف ما تختشيش .. بلد عاوزة
الحرق .. احرقها بقى وخلصنا .
- الجارجى : وهيحرقها ليه بس يا عم شنودة .
- شنودة : الناس ضلت يا جارجى .. تعرف الواد سمير .. راح
يشغل فى صالة رقص .
- الجارجى : الواد الصايح ابو كرية ده .
- شنودة : هوه ابو كرية يا جارجى .
- الجارجى : دا مقابلى دلوقت ماشى مع بت سنيورة .
- شنودة : عارف السنيورة دى . كانت أومخ منك .. وانت سبت
المخبأ ليه يابنى يا جارجى .. الغنارة خلصت .
- الجارجى : هوه باين ليها خلمان .
- شنودة : أمال سبت المخبأ ليه .
- الجارجى : يعنى هيحصلو ايه المخبأ .. أهو مدردك على بماغ الللى
فيه .
- شنودة : طيب خد اشرب خد .
- الجارجى : لا ياعم شنودة .. دا البتاع ده بيحشط فى الزور تقبول
مئة لفت ..
- شنودة : خد اشرب يابن الفقيرة .. حد طایل .
- الجارجى : هات (يشرب) يا سلام يا جدعان .. زى ما يكون البتاع
ده .. فيه أجزاء .
- شنودة : غنى لنا حاجة بقى .
- الجارجى : يا زارع الود هو الود سجره قل .. والا سواقى الوداد
نزحت وماءها قل .
- قطب : هو الواحد مايعرقش يشترىح شوية ؟ ايه يا واد الدوشة
الللى انت عاملها دى .
- الجارجى : طب دنا كنت صبييت وحياة سيدى عبد الباسط .. غيرشى
الهم راكب فوق قلب الواحد .
- شنودة : انت كمان عندك هم .. عجائب .. طيب خد اشرب خد ..
(يصب ويعطيه فيشرب)

الجارحى : طب دنا عندى حكاية يا عم شنودة .. انما ليها العجب
قطب : احكى احكى .. عشان تبقى انت والغارة ..
الجارحى : اصل انا فى الحقيقة عندى قضية ..
شنودة : قضية ايه بقى يا بنى يا جارحى ..
الجارحى : انا من غير مؤاخذه قتلت اختى ..
شنودة : قتلت اختك ..

الجارحى : لا والنبي يا عم شنودة .. انا راح احكيك الحكاية زى
ما حصلت .. هو حصل شوية اشاعات انها ماشية بطال
من غير مؤاخذه .. والواحد بقى ماشى فى البلد
مدلدل ودائه ومطاطى راسه .. والآخر جرجرتها فى ليلة
ناحية السواقي وخلصت عليها .. وجم خدونى ع الحكمة
.. وانا مظلوم وحياء النبي يا عم شنودة ..

قطب : دا باين عليه سكران ابن الهرمة ..
الجارحى : لا .. انا مسكرتش يا عم قطب .. دنا راح اتجنن م
الحكاية دى ..

شنودة : وبعدين يا جارحى ..

الجارحى : وبعدين حطونى فى السجن ١٥ شهر .. وطلعونى بكفالة
.. وبعدين الجيش طلبنى طلعت جيش مرابط ..

شنودة : ولا يهك يا بنى يا جارحى .. خد اشرب خد .. (يعطيه
فيشرب)

الجارحى : يعنى اخد فيها اد ايه دى ..

قطب : لادى عاوز مداولات يا جارحى ..

الجارحى : يعنى ما تعرفش اخد اد ايه ..

قطب : اقولك بس ما تزعلش ..

الجارحى : والنبي تقول يا عم قطب ..

(تضرب صفارة الأمان فجأة)

الجارحى : الحمد لله الغسارة خلصت ..

شنودة : وانت يعنى خلصت .. والا ماخلصتش ميجصلك ايه ..
مانت قاعد ملقح ..

الجارحى : واخرة التليحة دى يا عم شنودة .. دنا امبارح طول النهار

ماكلتش .. وحياء عم شنودة ما دقت الأكل طول النهار
.. ولحد الوقت ماصدعته .

قطب : ليه .. صايم .

الجارحى : صايم ازاي بقى .. العربية بتساع الجيش اللي بتجيب
العيش .. كل ماتيجى ماتلاقينيش .. والنبي تجيب صاغ
يا عم شنودة .. هات صاغ لما أجيب سانكوتش .

شنودة : انت يا واد يا جارحى مش حتتنفض م الصاغات بتاعتك دى
الجارحى : وانا حاعمل ايه بس يا عم شنودة .. قوللى بس انا
حاعمل ايه .

شنودة : خد الصاغ ايه .. تعرف ما تطلب تانى .

الجارحى : وانا يعنى كان بخطرئ يا عم شنودة .. حد يرضيه
الشحاطة لنفسه .. احلفك بيايه ماصدعت جنس حاجة من
ليلة امبارح .. يا خبر يا جدعان .

شنودة : اتوكل على الله بقى ماتهرش مخى ..

الجارحى : (بهم واقفا) أما اروح أجيب السانكوتش واجى على طول .
(تدخل المسرح من شارع جانبي بكريه بنت المعلم قطب فى
ملابس رخيصة ولكن عصرية)

قطب : بت يا بكريه .

بكرية : ايوه يا بابا .

قطب : كنتى فين دا كله يا بت ؟

بكرية : كنت عند خالتي ام سيد .

قطب : كل ده عند خالتك ام سيد يا بت .. انا ميت مرة قلتك لما

تخرجى ماتعوقيش .. قلت كده والا لا ..

بكرية : ماهية اللي مسكت فيه يا بابا .

قطب : ؟ يعنى كماشة مسكت فيكى . كهربا مسكت فيكى (ينهض

غاضبا) مصيبة مسكت فيكى .. والله لاوريكى ..

عبيده : يعنى قاعد لوحدك يا عم شنودة .

شنودة : الوحدة ولا جليس السوء يابنى .

عبيده : وجليس السوء بتاعك راح فين .

شنودة : دخل الدكان دلوات .

عبيده : هو مش حبيطل نوم أبدا .

- شَنُودَة : لا دا مادخلش ينام الدور ده .. دا دخل يضرب بكرية .
- عبيده : هو مش حيبطل ضرب فى بكرية بقى .. البت كبرت يا عم
شَنُودَة .. والحال زى مانت عارف .
- شَنُودَة : والله يابنى انا مايقيت عارف حاجة .. انت اللي بتعرف
يا عبيده .
- عبيده : ساعة الغارة سبت الواد سمير هنا راح فين .
- شَنُودَة : هدية جت خدته ومشيت .
- عبيده : هدية مين .
- شَنُودَة : البت الخدمة بقاعت زمان دى .
- عبيده : ماعرفتش راحت فين .
- شَنُودَة : انا اشعرفنى ..
- عبيده : ماعرفتش يا عم شنودة راحت فين .. دنا بدور عليها
فى كل حتة .
- شَنُودَة : راحت فين يا شنودة .. آه .. ولع سيجارة رلع ..
- عبيده : خد يا عم شنودة .
- شَنُودَة : ابوه يا سيدى .. البت هدية .. والله يا عبيده مانى عارف
راحت فين .. انما انت مزغوف قوى كده ليه ؟
- عبيده : ابدأ يا عم شنودة .. بس فيه مسالة كده .. وانا
ماشفتهاش من زمان .
- شَنُودَة : الغايب حجته معاه .. بكره تظهر .
- عبيده : مشيت بقالها كثير ..
- شَنُودَة : من شوية كده ..
- عبيده : طيب انا حخطف رجلى يمكن الحقها يا عم شنودة ..
- شَنُودَة : روح يا عبيده .. روح والعذرا مريم القيامة اتقوم ..
(يخرج قطب من الدكان مجهدا)
- شَنُودَة : ايه لازمته بس يا قطب الضرب ده ..
- قطب : انا ما عنديش بنات تخرج يا عم شنودة .. الله .. هو
احنا الفرنكة يا اخى ..

شَنُودَة : برضه بالسياسة أحسن .. كل شيء أحسن بالسياسة ..
عارف الانجليز دول .. غلبوا العالم بالسياسة

قطب : الواحد مايقاش يستحمل بقى يا عم شنودة .. الواحد
هيالقها منين والا منين .. هات سيجارة يا عم شنودة
.. هات

شَنُودَة : والله يابنى يا قطب ما معايا .. دا السيجارة دى واخدها
م الواد عبده ..

قطب : الله .. هو رجع .. راح فين أمال ..

شَنُودَة : جرى يدور على هدية .. ساعة ما سمع انها كانت هنا
بقى زى المجنون ..

قطب : الله يسهل لعبيده ..

شَنُودَة : قصدك ايه يا قطب ..

قطب : قصدى انها وزه كويسه ..

شَنُودَة : وزه ازاي بقى يا قطب ..

قطب : هز يا وز ..

شَنُودَة : كلامك كله بقى الغاز .. اليومين دول يا قطب ..

قطب : ماهى الدنيا بقت الغاز كلها .. حد بقى فاهم حاجة ..
اليومين دول ..

شَنُودَة : انما كله كوم وحكاية الوزه دى كوم ..

قطب : الله بقى .. أمال أنت فاهم عبده لابس السكرتة والجزم
الكاوتش ومركب السنان الذهب دى منين .. ماهو م الوز
يا عم شنودة ..

شَنُودَة : وهو عبده المكوجى بتاعنا ده .. بيبيع وز ..

قطب : لا ما بيبعش .. بياجر ..

شَنُودَة : الوز بيتاجر يا معلم قطب ..

قطب : ايوه .. الانجليز بياجروه ..

شَنُودَة : (يضحك) يوه يوه .. اياك وز لابس زمزيكة ..

قطب : اسم الله عليك ..

شَنُودَة : (يضحك) الله يقطعك يا قطب .. على كده الواد عبده
بيشتغل فرارجى ..

- قطب** : مورد وانت الصادق يا عم شنودة •
- شنودة** : (يضحك) والله انا افكرت وز بصحيح يا قطب •• الله يقطعك •• طيب ماتشوفلك ياواد وزه من دول •• وتورد انت راخر ••
- قطب** : الله الغنى يا عم شنودة •• ربنا يغنيها بالحلال يا شيخ •
- شنودة** : مابتتغنيش بالحلال •• يمكن تتغنى بالوز (يضحك) انا بالحق كنت فاهم انه وز بصحيح •• الله يقطعك يا قطب •
- قطب** : انما مش وز مطبوط يا شنودة •
- شنودة** : (يضحك) مطبوط ياواد يا قطب ••
- قطب** : بدمتك مانفسك فى وزه ••
- شنودة** : الله يقطعك يا قطب •• بينى وبينك نفسى فى الوز بصحيح •
بس يا واد يا قطب مابقيتش أقدر •• معدتى مابقتش تهضم ••
الله يقطعك يا قطب •• انا كنت فاهم انه وز بصحيح •
(يدخل الجارحى قادمًا من ناحية الخبأ ومعه سندوتش)
- الجارحى** : والنبي تقوللى بقى يا عم قطب ••
- قطب** : حقوك ايه ياواد ••
- الجارحى** : قوللى والنبي ••
- قطب** : أقول ايه •
- الجارحى** : قوللى الحكم والنبي ••
- قطب** : الحكم بتاع ايه ••
- الجارحى** : بتاع القضية ••
- قطب** : قضية بتاع ايه ••
- الجارحى** : القضية اللي حكيتالك من شوية ••
- شنودة** : قضية اخته •• احكمه يا اخى فيها خللى عندك ذوق ••
- قطب** : قضية اخته بتاع ايه ••
- شنودة** : اخته •• الوزه اللي دبحها فى البيت ••
- الجارحى** : والله صدقت يا عم شنودة •• والله ولا الوزه •• والله
- ماستحملت اى حاجة فى ايدى ••
- قطب** : ومظلوم يا متهم •• دنا هارقعك حكم منيل ••
- الجارحى** : ليه بس يا عم قطب ؟

- شنودة : الرافة يا قطب ٠٠ خللى فى قلبك رحمة ٠٠ الراجل بسع
الوزة ما اجرهاش ٠
- قطب : يعنى لو كنت اجرتها يابن الخايبة ٠٠ مش كان زمانك لابس
سنان دهب دلوقت ٠
- الجارحى : هيه ايه اللى ها اجرها ياخواتى ٠
- شنودة : الوزة (يضحك) الا حكاية الوزة دى ٠٠ بقى عبده فرارجى
الجارحى : عبده مين اللى فرارجى يا عم شنودة ٠
- قطب : ماتتكلمش يا متهم لرقعك حكم يجيب اجلك ٠٠
- الجارحى : انا ساكت ايه يا عم قطب ٠
- قطب : طيب احكم عليك قانونى يعنى
- الجارحى : اى والنبي يا عم قطب ٠
- قطب : يعنى قانونى زى المحكمة تمام ٠
- الجارحى : اى والنبي يا عم قطب ٠
- شنودة : بقى الواد عبده فرارجى (يضحك) ٠
- الجارحى : هوه الواد عبده حيقلب فرارجى ٠
- قطب : ماهو قالب من زمان ياواد يا جارحى ٠
- الجارحى : امال هيه فين الفراخ اللى فى الدكان ٠
- شنودة : مافيش فراخ عنده وز بس ٠٠
- الجارحى : وفين الوز ده ٠٠ يعنى مش باين حاجة ٠
- شنودة : اصل فيه وزه شردت منه كده راح وراها ٠٠ خد اشرب خد
قطب : احكم عليك قانونى يا جارحى ٠٠
- شنودة : ما تحكم بقى يا اخى وتخلصنا ٠
- قطب : ولا تزعلش يا واد يا جارحى ٠
- الجارحى : وهازعل م الحق ٠
- قطب : طيب روح هاتلنا سيجارتين ٠٠
- الجارحى : والنبي ما معايا ريحتهم يا عم قطب ٠٠
- قطب : طيب خد ٠٠ حكمت المحكمة بالاعدام ٠
- الجارحى : ليه بس يا عم قطب كده ٠٠ دنا غلبان يا عم قطب ٠٠ دنا
مسكين يا عم قطب ٠٠ انا مظلوم والله يا عم قطب (بيكى).
انا والله غلبان يا عم قطب ٠٠

شَنوودة : ماتبطل خوتة وقلية دماغ ٠٠ يعنى المستشار قطب حكم عليك
الجارحى : انا غلبان يا عم شنودة ٠٠ انا مسكين يا عم شنودة (بيكى)
شَنوودة : اخص عليك راجل عرة ٠٠ دا انت باين سكرت بصحيح .
الجارحى : والله ما سكرت يا عم شنودة ٠٠ دنا بس غلبا نوالله يا عم
شَنوودة .

شَنوودة : يخرب بيتك ٠٠ يعنى اسيب لك الحتة وامشى (صفارة
الانذار)

شَنوودة : دا باين نهارك مش فايت النهارده .

الجارحى : هيه الغارة ضربت ٠٠

قطب : طرشت ٠٠ مانتش سامع ٠٠

الجارحى : اما اروح اتم على المخيا ٠٠

(الجارحى يجرى نحو المخيا)

شَنوودة : بقى الواد عبده فرارجى يا جدعان ٠٠ أما حكاية ٠٠
اتارى الواد مركب سنان ذهب ٠٠ وعلب صفيح انجليزى
٠٠ الا حكاية فرارجى دى . وحياة العذرا ٠٠ القيامة
٠٠ لتقسوم ٠٠

قطب : حا اقطع من لحمى يعنى ٠٠ ما تاكلوا طوب زى ما بناكل .

أم بكريه : وهو فين الطوب ده يا معلم ٠٠ الطوب بقاله سعر راخر .

قطب : كلوا تراب ٠٠ كلوا طين ٠٠ انا خلاص زهقت .

شَنوودة : ايه الزعيق ده بس يا قطب .

قطب : حاجة تجن يا عم شنودة ٠٠ كل شوية هات فلوس ٠٠ هات

فلوس ٠٠ هات فلوس ٠٠ هوه انا ايه ٠٠ بنك ٠٠ دا حتى

البنك يقفل ٠٠

شَنوودة : الله يكون فى عونك يابنى . صاحب العيال دايمما بالشكل ده

م بكريه : العيال عاوزه تاكل يا عم شنودة ٠٠ بقوله ٠٠ هات بريزة

نجيب بيها حاجة للعيال ٠٠ طلع جنونته علينا ٠٠

شَنوودة : معلش يا أم بكريه ٠٠ دا الصبر حلو ٠٠

أم بكريه : يعنى نعمل ايه يا عم شنودة .

شَنوودة : الصبر يا بنتى ٠٠ الصبر ٠٠

أم بكريه : وبعد الصبر يا عم شنودة ٠٠ الواحد صدى ولضى وبقى

حاله حال .. أنا عمرى ماشفت المر دا ياخواتى ..
أروح فين ياخواتى ..

قطب : ماحدش غلا علينا المش غير ولاد بديعة دول .

شنودة : ربك كبير .. بكره القيامة لتقوم وحياة العذرا مريم

قطب : قيامة ايه اللى انت ماسكها لنا .. هيه حتقوم غير قيامتنا
أحنا .. يا راجل قسول يا باسط هوه المقت نازل غير من
عمايلا احنا .. دول بياكلوا عيش فينو .. عيش فينو
والله ..

شنودة : بكره كله يتساوى .. اللى كل فينو .. واللى كل ملطوش .

عبده : اتضل يا حاج فهمى .. اتضفل .. سعيدة يا خواجه
شنودة .. ازيك يا قطب .

شنودة : سعيدة مباركة يابنى يا عبده .. لحقت البنت .

عبده : لا والله يا عم شنودة (ناظرا للحاج فهمى) اتفضل يا حاج
.. اتفضل اقعد .

فهمى : أنا والله كنت عاوز اتكلم وأنا واقف كده .. انا أصلى
ورايا ميعاد مع واحد طيب زى حضرتك .. عشان
حنشترى لوط عربيات .

قطب : ايه اللوط دا من غير مؤاخذة .

فهمى : والله مانى عارف . أنا باسمع لوط لوط أقول انا راخر
لوط .. باروح اعاين وادفع على طول .. فلوسى حاضرة
والحمد لله .

قطب : ربنا يزيدك من نعيم الله .

عبده : الحاج فهمى باختصار عاوز يشتري الشارع .

شنودة : يشتري الشارع .. حد بيشتري الشارع .. دا الشارع
بتاع الحكومة ..

عبده : مش قصدى الشارع يعنى الأسفلت يا عم شنودة .. الحاج
فهمى راجل ألفى وفلوسه حاضرة والحمد لله .

شنودة : والكلام المفيد يعنى عاوز ايه .

عبده : عاوز يشتري البيوت يعنى من غير مؤاخذة .

فهمى : وأنا حاشترىها يعنى اعمل بيها ايه .. انا حاهد انشاء الله
وابيعها انقاى وحشترى ازيد من سعر السوق .. وفلوسى
حاضرة والحمد لله .

- قطب** : وحاشترى بكام يعنى من غير مؤاخذة •
- فهمى** : زى مايكون •• وفلوسى •
- شنودة** : حاضرة والحمد لله •
- قطب** : برضه ماعرفناش حاشترى بكام •
- فهمى** : انا اشتريت فعلا •• كلهم باعوا •• آخرهم كان عبده
وباع النهاردة •
- شنودة** : بعث بكام يابنى يا عبده •
- عبده** : الحاج فهمى دفع ألف •
- فهمى** : ودفعنا وخلص •• وانا احب اخلص بسرعة •• وفلوسى
حاضرة والحمد لله •• قلت ايه يا معلم قطب •
- قطب** : يفتح الله ••
- فهمى** : يفتح الله على ايه •• احنا لسه ماتكلمناش •
- قطب** : من غير كلام •• يفتح الله •
- فهمى** : وهو الكلام مش أخذ وعطا •
- قطب** : وحتتب نفسنا فى الكلام والآخر برضه ح قول يفتح الله •
- فهمى** : انت باين عليك مستغنى •• على كل حال فكر •• ولما
يوافقك انا جاهز وفلوسى حاضرة والحمد لله •
- عبده** : ماتبيع بقى يا قطب وتخلصنا •• الحاج فهمى حيدفع
ألف جنييه •
- قطب** : ولا ميت ألف واللى خلقك •
- عبده** : ليه بقى •• يعنى هـرم خوفو ياخى •• دى حتى دكانك
مايسواش نكلة •
- قطب** : يسوى بقى والا مايسواش •• مش حبيبه !••
- عبده** : انت حاكم لكع يا قطب •• خلاص يا حاج فهمى •• هـو
حبيبع ••
- قطب** : عجايب •• بقولك مش حبيبع •• انت ايه مابتفهمش ••
- عبده** : يعنى الدكان ماشاء الله قوى •• ايه رايك يا عم شنودة ••
- شنودة** : والله يابنى انا ماليش رأى فى المواضيع دى •• كل جى
عقله فى راسه يعرف خلاصه •
- قطب** : ابيع ازاي •• دا الدكان مركز •• ابيع مركزى يعنى •

- عبده** : يعنى مركز بوليس ياخى .. يلا بينا يا حاج فهمى ..
بكره بيع غصب عنه *
- فهمى** : هوه حر بس نهار ماتوافق يا قطب .. أنا جاهز وفلوسى
حاضرة والحمد لله .. ياللا بينا يا عبده .. (يهمان
بالانصراف)
- قطب** : خد يا عبده ..
- عبده** : ايه .. انت طمعان فى حاجة زيادة *
- قطب** : أنا عاوز ريال منك لحد بكره *
- عبده** : انت ماكل يوم تاخذ ريال وتقول لحد بكره .. هوه بكره
دا مش حبيجى ..
- قطب** : بكره ربنا يعدلها *
- عبده** : يا اخى ماتبيع .. فرصة .. حد لاقى ..
- قطب** : أبيع واروح فين يا عبده .. دى دكانة وببيت .. وانا
عندى كرم لحم .. بقى ارميهم فى الشارع ..
- عبده** : ألف جنيه يالوح تشتري بيهم طيارات لو عاوز ..
- قطب** : وأخرتها حتعمل ايه .. ماهم برضه حيروحو وترجع
نشحت .. ع الأقل دلوقت بنشحت واحنا مداريين فى
الحيطان ..
- عبده** : (يناوله الريال) خد *
- قطب** : بت يا بكرية ..
- بكرية** : نعم يابا ..
- قطب** : خدى ادى الريال ده لأمك وقولى لها انى استلقتك من
عمك عبده *
- عبده** : انت عاوز حاجة تانى يا قطب ؟
- قطب** : لا كفاية كده .. كتر خيرك يا عبده *
- عبده** : لتكون عاوز حاجة زيادة *
- فهمى** : ان كنت عاوز حاجة زيادة يا قطب انا فى الخدمة .. أنا
جاهز وفلوسى حاضرة والحمد لله *
- قطب** : تشكر يا حاج فهمى *
- فهمى** : بس تعالى خد ماتبقاش دماغك ناشفة *

- عبيده : انت ماشاء الله بقيتى حاجة حلوة قوى .. الواحد من
قلبة دماغه ماكنش واخذ باله منك يا قمر .
- بكرية : الله .. جرى ايه يا عم عبيده .
- عبيده : عم عبيده دا ايه .. قوليلى يا عبيده على طول .. تعرفى
لو خدت بالى منك من زمان .
- بكرية : يعنى كنت حتعمل ايه .
- عبيده : اعمل ايه .. الكلام الفارغ الللى انت لابساه ده .. مش
مقامك .. انت لازم تلبسى حرير ودهب وتاكلنى فراخ
على طول .
- بكرية : والنبي يا عم عبيده انت طول عمرك تحب التماليس ..
- عبيده : دا مش تماليس يا بكرية .. انت تستاهلى تغلك دهب ..
- اسمعى .. هاتى الريال الللى معاكى دا .
- بكرية : انت رجعت فى كلامك تانى .
- عبيده : فشر يا جميل .. دنا خدامك .. خدى ورقة بجنيه ايه ..
- فكياهم اديهم ريال والباقي عشان عيونك انت ..
- بكرية : جنيه يا عم عبيده .
- عبيده : ماقلنا بلاش عم نيلة دى .. خليها عبيده كده على طول .
- بكرية : بس كل ده .. وانا حاصرف الجنيه فين رالا فين .
- عبيده : بكره اعلمك انا .. دا الجنيه بيتصرف فى دقيقة يا غزال .
- بكرية : لا والنبي يا عم عبيده .. خد فلوسك انا مش عاوزاها .
- عبيده : وبعدين معاكى بقى .. ابوكى يسمعنا تبقى حكاية ..
- وعلى فكرة .. اى حاجة تحصل بينى وبينك بعد كده ..
- مش عاوز ابوكى يعرف عنها اى حاجة ..
- بكرية : وهو ايه الللى حيحصل بيننا يا عم عبيده .
- عبيده : ولا حاجة .. كل خير انشاء الله .
- قطب : الله .. جرى ايه .. ايه الحكاية يابت يا بكرية .
- بكرية : لا يا ابا .. اصل ال ..
- عبيده : الريال فيه حته بعشرة وحشة .. غيرتها لها .
- قطب : تشكر يا عبيده .. وانت يابت خشى جوهه وبلاش لكاعة بقى
- بكرية : حاضر يا ابا .

- عبده** : انت ماشاء الله بقيتى حاجة حلوة قوى .. الواحد من
قلبة دماغه ماكنش واخذ باله منك يا قمر .
- بكرية** : الله .. جرى ايه يا عم عبده .
- عبده** : عم عبده دا ايه .. قوليلى يا عبده على طول .. تعرفى
لو خدت بالى منك من زمان .
- بكرية** : يعنى كنت حتعمل ايه .
- عبده** : اعمل ايه .. الكلام الفارغ اللي انت لابساه ده .. مش
مقامك .. انت لازم تلبسى حرير ودهب وتاكلى فراخ
على طول .
- بكرية** : والنبي يا عم عبده انت طول عمرك تحب التماليس ..
- عبده** : دا مش تماليس يا بكرية .. انت تستاهلى تغلك دهب ..
اسمعى .. هاتى الريال اللي معاكى دا .
- بكرية** : انت رجعت فى كلامك تانى .
- عبده** : قشر يا جميل .. دنا خدامك .. خدى ورقة بجنه ايه ..
فكيها اديهم ريال والباقي عشان عيونك انت ..
- بكرية** : جنه يا عم عبده .
- عبده** : ماقلنا بلاش عم نيلة دى .. خليها عبده كده على طول .
- بكرية** : بس كل ده .. وانا حاصرف الجنيه فىن رالا فىن .
- عبده** : بكره اعلمك انا .. دا الجنيه بيتصرف فى دقيقة يا غزال .
- بكرية** : لا والنبي يا عم عبده .. خد فلوسك انا مش عاوزاها .
- عبده** : وبعدين معاكى بقى .. ابوكى يسمعنا تبقى حكاية ..
وعلى فكرة .. اى حاجة تحصل بينى وبينك بعد كده ..
مش عاوز ابوكى يعرف عنها اى حاجة ..
- بكرية** : وهو ايه اللي يحصل بينا يا عم عبده .
- عبده** : ولا حاجة .. كل خير انشاء الله .
- قطب** : الله .. جرى ايه .. ايه الحكاية يابت يا بكرية .
- بكرية** : لا بابا .. اصل ال ..
- عبده** : الريال فيه حته بعشرة وحشة .. غيرتها لها .
- قطب** : تشكر يا عبده .. وانت يابت خشى جوه وبلاش لكاعة بقى
- بكرية** : حاضر بابا .

- فهمى : مافيش فايده يابنى يا عبده .. دماغ قطب ناشفة قوى
 عبسده : الناشف بكره يلين .. وربنا يحنن قلبك علينا يا جميل
 قطب : جميل .. انت عميت والا ايه يا عبده .. فاهمنى وزه
 والا ايه .
- عبسده : وزه .. فشر .. دانت طاووس يا جميل .. سلامو عليكو
 يا حلو .. ياللى تستاهل تغلك دهب .
- فهمى : احنا خدامين يا عبده .. ساعة مايقول يابيع انا جاهز
 وفلوسى حاضرة والحمد لله .
- عبسده : ياللا بينا يا حاج .. نهارك سعيد يا خواجه شنودة .
 قطب : آل ابيع الضلالى .. طيب على الطلاق مانا بايع .
- شنودة : مع السلامة يا حاج فهمى يابو فلوس جاهزة والحمد لله ..
 وحياة العذرا القيامة لتقوم .

(سقار)

المشهد الثانى

من الفصل الأول

نفس المنظر الأول ، شارع عباس فى الصباح الباكر وقد
خلا من المارة ٠٠ عبده جالسا أمام الدكان على كرسى قش
٠٠ دكان شنودة لا يزال مغلقا ٠ يبرز قطب فجأة من
داخل دكانه ، معه جردل فيه ماء وعيناه لاثريان من اثر
النوم ٠٠ ينحنى على الجردل ويبدأ فى غسل وشه :

عبده : بقى دى خلقة تقابل بيها ربنا

قطب : (يرفع راسه الى أعلا وقد ابتل بالماء) دا مين ده ، عبده
داهية تاخذك ٠٠

عبده : بقى حد ينام فى دكان يا خايب ٠٠

قطب : (مانامش) ليه ؟ مادام بشرفى ٠٠ والنبي أنا انام على
الرصيف مادام بشرفى ٠

عبده : يعنى همه اللى نايمين فى البيوت ما عندهم شرف ٠

قطب : ناس مقتدرين يا عبده ، لكن انا معنديش ٠٠ يعنى أسرق
٠٠ ولا اعمل زى بعضهم ٠

عبده : انت قادر تسرق ولا سرقتش ، دا قصر ديل يا ازعر ٠

قطب : قصر ديل يا عبده ؟ بصوا للورد مالقوش فيه عيب قالوا
يا أحمر الخدين ٠٠ تعرف اللى زيك يا عبده ٠٠ يموت

شحات ٠٠ أهو أنت شوف بتكسب اد ايه انما حتموت
شحات على رأى المثل ٠٠ بيت النقاش مايعلاش ٠٠

عبيده : وبيت الفقرى هو اللى بيعلا

قطب : الفقرى مالوش بيت ٠٠ الفقرى له دكان ٠

عبيده : تعجبنى صراحتك ٠٠ انت عارف انك فقرى ؟

قطب : عارف والحمد لله ٠٠ الحمد لله على الفقر والجدة

دى الجدة حلوه يا عبيده ٠٠ طبعاً انت ماتعرفهاش ٠

عبيده : انا سبتها لك ٠٠ كفاية واحد جعد فى الحنة ٠٠ حابقى

انا وانت جعدان ٠

قطب : دا ايه دا اللى انت لابسه ده ٠٠

عبيده : دا حنة حرير يابانى سكرتة معتبرة ٠٠ ناعمة مش كده

قطب : يا حلوة ٠٠ دى بتجيب طراوة فى الصيف دى يا عبيده ٠

عبيده : بتجيب ذهب يا قطب ٠٠ بحنة زى دى تجيب ذهب ٠٠

قطب : بقى لو لبست حنة زى دى أجيب ذهب ٠٠ مش معقول

٠٠ لازم معاها حاجة تانى ٠

عبيده : حاجة ايه اللى قصدك فيها ؟

قطب : انت عارف ٠٠ وبطل كلام فارغ بقى ٠٠ ولع سيجارة ٠

عبيده : هيه سيرة ، انت مدخنة ، بس عمال تقولى بشرفى ،

بشرفى ٠٠ هيه الشحاتة شرف ؟

قطب : أحسن ماعمل حاجة تانى ، ولع ولع ٠٠

عبيده : خد ، والله انت ماتستاهلها ٠

قطب : دنا صاحب عيال ياد يا عبيده ، ابو بنات ، وابو البنات

شحات ٠

عبيده : ماكل الناس عندها بنات ٠٠ اشمعنى انت ٠٠

قطب : أحنا فى زمن وحش ياد يا عبيده ٠٠ والبنات عار ٠٠ انا

هاقرى فى مين ٠٠ انا عارف انت مخلوق من ايه ٠٠

مافيش حاجة عندك حرام ابدا ٠

عبيده : ازاي ٠٠ عندى حاجات حرام كثير ٠٠

قطب : انت تعرف الحرام ٠٠ والله ماتعرفه ٠٠ دا اللى علمك

صنعة الكوجية ٠٠ ظلمك ٠٠ انت كنت لازم تطلع صبى

- محامى .. انا حادوش دماغى معاك ليه .. انا سايبك
الحتة وماشى .
- عبده : المركب اللى تودى ..
- عبده : (صائحا) قطب .. يامعلم قطب .. يا قطب .
- ام بكريه : (من الداخلى) مين .
- عبده : دنا عبده يا ام بكريه .
- ام بكريه : خير ياسى عبده .. عاوز حاجة .
- عبده : هو المعلم قطب مش هنا ..
- ام بكريه : لا والنبي ياسى عبده .. دا خرج من شوية .
- عبده : آه . طيب .. هيه بكريه هنا .
- ام بكريه : عاوزها فى حاجة ياسى عبده .
- عبده : لا ابدا .. انا بقول يعنى يمكن تكون عارفه ابوها
راح فين .
- ام بكريه : ابدا دى بكريه حتى نايمة ..
- عبده : نايمة .. حد ينام لدلوقت .. دى خم نوم قوى ..
- ام بكريه : عاوزها فى حاجة ياسى عبده اصحهاك .
- عبده : ابدا (بعد فترة) هيه نايمة قوى يعنى .
- ام بكريه : ابدا .. همه العيال الصغيرة دول بيناموا .. بت
يا بكريه .. يا بكريه .
- عبده : سيببها يا ام بكريه .. سيببها نايمة .. نامى يا بكريه
نامى .. نامى يا بكريه .
- ام بكريه : تنام ايه بلا دلغ .. اتفضل اقعدي ياسى عبده .. اعملك
شاي .
- عبده : يا ام بكريه .. مالوش لازمة .
- ام بكريه : انا اعملك شاي .. بس يارب الاقى شاي .
- عبده : انت لسه هتدورى .. خدى .. ربع جنيه اهه هاتلنا شاي
وسكر .
- ام بكريه : ربع جنيه ياسى عبده .. اجيب بيه كاه ؟
- عبده : كله .. هاتى من على الترمای .. الترمای اللى على
الترماى بيبيع شاي حلو قوى .
- ام بكريه : طب والنبي تخلى بالك لحد ماخطف رجلى اجيب الشاي
عبده : بكريه .. بكريه .

بكرية : (من الداخل) ايوه يامه *

عبده : انا مش امك ولا حاجة .. انا عبده يا حبيبتى *

بكرية : ماله عبده يا امه *

عبده : بكرية .. بكرية .. حبيبتى .. انا بحبك قوى يا بكرية

.. خدى .. خدى يا بكرية .. خدى الخمسة جنبه دى

يا بكرية .. اصحى يا حبيبتى .. غطى رجلك يا حلالة

رجلك يا بكرية .. سبحان الخلاق العظيم .. غطى

يا حبيبتى غطى .. يا ميت حلالة ..

بكرية : ماتروحي انت تجيبى حلالة والا جيبى جبنة .. انا

مانمتش .. الله ..

عبده : انا عبده يا حبيبتى .. انا عبده *

بكرية : مين .. عم عبده ..

عبده : ما قلنا بلاش عم نيلة دى .. يا حلالتك يا بكرية انا

ماكنتش فاهم انك حلوة كده * خدى الخمسة جنبه دول

يا حبيبتى *

بكرية : عاوزنى اجبلك ايه يا عم عبده *

عبده : تجيبى ايه وبتاع ايه .. دول بتوعك يا بكرية .. دول

علشانك يا حبيبتى *

بكرية : امال فين ابويا يا عم عبده ؟

عبده : ماقلنا بلاش عم نيلة دى ..

بكرية : وامى راحت فين *

عبده : ابوكى خرج .. وامك راحت لحد شارع الترامى ..

بقولك ايه يا بكرية انا عاوز اجيب لك فستان حرير *

بكرية : صحيح يا عم عبده ..

عبده : ماقلنا بلاش عم نيلة دى .. قولى يا عبده .. قوللى

يا عبوده .. قولى اى حاجة يا قطقوطة ..

(طرقة قبلة ثم قبلة)

بكرية : ايه دا يا عم عبده (طرقة قلم) .. (ثم طرقة قلم)

شودة : (بدهشة) مين .. عبده .. انت كنت بايت عند قطب

والا ايه ..

بعبده : عم شنودة .. ازيك يا عم شنودة .. هوه قطب فين ؟

- شَنُودَة : قطب فين ؟ انا اللي أسالك والا انت .
عبيده : انت شفته يا عم شنودة .
شَنُودَة : انت جرا حاجة فى عقلك ياد يا عبده .
عبيده : لا أبدا يا عم شنودة ٠٠ لا أبدا ٠٠ بس ٠٠ أنا كنت جوه
باشوف ايه الحكاية ؟
شَنُودَة : ماله قطب ، عيان والا ايه ٠٠
(يتقدم نحو دكان قطب)
عبيده : (وهو يجذبه من ملابسه) سخن قوى يا عم شنودة ٠٠
فرن ٠٠
شَنُودَة : ببشكى من ايه مسكين ٠٠ الله ٠٠ لكن انت وشك مزرود
كده ليه ؟
عبيده : اصله صعب على قوى يا عم شنودة ٠٠ بقولك فرن .
شَنُودَة : المجد لله فى الاعالى ٠٠ صاحب عيال مسكين .
عبيده : انت رايح فين بس يا عم شنودة .
شَنُودَة : أشوف الراجل لا يجراه حاجة يا عبده ٠٠
عبيده : بس استنى دلوقت ماتخشش .
شَنُودَة : هوه فيه مين عنده يا عبده .
شَنُودَة : دا بكرية بتعيط يا عبده ٠٠ ربنا يشفيك يا قطب ٠٠ اوعى
يا عبده كده ٠٠ اما اشوف الراجل دا ماله زى العلقة كده
شَنُودَة : سلامتك يا قطب ٠٠ ألف سلامة .
بكرية : عاوز ايه انت راخر .
شَنُودَة : قطب فين يابنتى .
بكرية : قطب دا ايه يادلعدى ٠٠ مانت عازف انه خرج ٠٠ مش
عيب كده تبقى راجل شايب وعايب ٠٠
شَنُودَة : انت اتجننتى يابت يا بكرية والا ايه ؟
بكرية : والنبى تخرج كده بلاش مسخرة ٠٠ هوه احنا حيطة
مايله والا ايه يادلعدى ٠٠
شَنُودَة : أبوكى مش عيان يابت ٠٠
بكرية : انشالله انت واللى يكرهونا ٠٠ عيان ٠٠ الهى تعيا ماتقوم
شَنُودَة : اخص عليكى عديمة التربية ٠٠ الله يخرب بيتك يا عبده

- بكرية** : عبده دا ايه راخر يادلعدى ٠٠ احفظ أدبك أحسنك يا عم
شئودة ٠٠ هوه احنا من بتوع عبده والا ايه ٠٠ آل عبده
آل ٠٠ انجر اخرج بقولك انت ايه اللى مدخلك هنا ٠
- شئودة** : اخص ٠ اخص ٠ وحياة العذرا القيامة لتقوم ٠
- ام بكرية** : خير يا عم شئودة ٠٠ ايه الحكاية ٠
- شئودة** : ام بكرية ٠٠ انت فين ٠٠ البت بكرية تشتمنى وتلعن قرمة
جدودى ٠٠ يخلصك يعنى ٠٠
- أم بكرية** : تشتمك ٠٠ قطع لسانها من جوه ٠٠ ايه يابت يا بكرية
ايه الحكاية ٠٠ انت سايبه يابت ٠٠ ماحدش عارف يريبكى
يا بت ٠٠
- بكرية** : ماهو اللى داخل على وانا عريانة يامه ٠٠
- ام بكرية** : داخل عليكى وانت عريانة ٠٠ تخش عليها وهيه عريانة
ازاى يا عم شئودة ٠٠ دا يصح منك ده ٠٠ بقى بدل ماتستر
عليها يا عم شئودة ٠
- شئودة** : انت برضه صدقتى البت يا أم بكرية ٠٠ صدقتى البت
- ام بكرية** : يعنى حتكذب عليك ليه يا عم شئودة ٠٠ حتدعى عليك ليه
٠٠ وهيه العيلة دى تعرف الكذب ٠
- شئودة** : كده ٠٠ طب خلاص يا أم بكرية ٠٠ خلاص ٠ وحياة
العذرا القيامة لتقوم ٠٠ وحياة العذرا القيامة لتقوم ٠٠
- ام بكرية** : تقوم والا ماتقوم ٠٠ احنا ناس فى حالنا ٠٠ مانحبش
المسخرة وقلة الأدب ابدا ٠
- شئودة** : خلاص بقى يا ست ام بكرية حقك على ٠٠ حقك على يا ست
٠٠ وحياة العذرا ٠٠ لتقوم القيامة ٠٠ الواد عبده اقول
له الراجل عيان ٠٠ يقوللى دا فرن ٠٠ اتارى فرن جوه
صحيح ٠
- ام بكرية** : فرن يلمك ٠٠ راجل ناقص ٠٠
- شئودة** : كده ٠٠ طب خلاص يا أم بكرية ٠٠ خلاص ٠ وحياة
العذرا القيامة متقوم صحيح ٠٠ ياسلام دا الدنيا
اتشقلب حالها ٠٠ انما أنا راجل لطح صحيح ٠٠ ايه اللى
مدخلنى جوه ٠٠ لكن تقول ايه للنصيب ٠٠ نصيب (يشرب)
لكن كله كوم وحكاية فرن دى كوم ٠٠ فرن آل ٠٠ (يضحك)
فرن ٠٠ بقى فرن يا عبده فرن ٠
- الجارحى** : عاوز حاجة م الفرن يا عم شئودة ٠

- شنودة : فرن لما يحرق عضعك ٠٠ أنت هتتك بهيم طول عمرك ٠٠
- الجارجى : هوه انتو كلكو تشتمونى يا عم شنودة ٠٠ مش انت اللى بتقول القرن ٠
- شنودة : ماهى لفران كتير ياد يا جارجى ٠
- الجارجى : ايوه مانى عارف ٠٠ فيه فرن افرنجى بتاع العيش الفينو ٠٠ وفرن بلدى بتاعنا ٠
- شنودة : لا وفيه فرن عبده ٠
- الجارجى : هوه عبده فتح فرن ٠٠ انتو هاتجننونى ليه ٠٠ مرة تقولوا فتح فرارجى ٠٠ ومرة تقولوا فتح فرن ٠٠ انا عقلى هيرج منى يا جدعان ٠٠
- شنودة : ماهو البغل اللى زيك مش ممكن يفهم ابدا ٠٠ عارف ياد يا جارجى انت اغبى م البغل ٠
- الجارجى : وبعدين معاك يا عم شنودة ٠٠ انت مش حتبطل البتاع الهباب اللى انت بتشربه ده ٠٠ حى يشرب على الريق كده
- شنودة : مش بقولك انت بغل ٠٠ انت بتاخذ كام فى الجيش المرابط ياواد ٠
- الجارجى : ستين فضة واكل واشرب ٠
- شنودة : يعنى بتشرب العرقى ياخى ٠٠ مش بتشرب م الجردل ٠٠
- الجارجى : وياريت بس يا عم شنودة ٠٠ طب وحياة عم شنودة اكل الجيش ده يقالى تلت تيام ماصدعته ٠
- شنودة : روح ياواد يا جارجى شوف انت كنت رايح فين ٠٠ روح يابنى روح خليك لطح ٠٠ كده احسنلك ٠
- الجارجى : وهو انا لطح يا عم شنودة ٠
- شنودة : لا العفو (انا اللى لطح ٠٠ بالذمة انا لطح صحيح ٠٠ آل فرن آل ٠٠ الا قرن ده ٠٠
- الجارجى : انت برضه عاوز تمخولنى وتقول فرن ٠
- شنودة : انما فرن ايه ياواد يا جارجى ٠٠ فرن مظبوط ٠٠
- الجارجى : عبده عامل فرن جوه صحيح يا عم شنودة ٠
- شنودة : مانتش مصدقنى خش شوف ٠٠

الجارحى : بقى ياخواتى حته الدكانة دى ٠٠ تنفع الواحد يفتح فيها
فرن ٠٠

شئوذة : افران م النوع ده آه ٠ دا الواحد يفتح ثلاثين ذرن فى
دكانة اصغر من دى ٠

الجارحى : امال مافيش ريحة خبيز فى الدكانة ليه ٠
شئوذة : فيه ريحة طبيخ ٠

الجارحى : وقطب شركة ويا عبده فى الفرن ٠
شئوذة : ايوه ٠٠ بس قطب مايعرفش ياد يا جارحى ٠

الجارحى : قطب مايعرفش ان دكانه فيها فرن ٠٠ بقى دا اسمه كلام
٠٠ حد يفتح فرن فى دكان واحد ٠٠ وألواحد دا
مايعرفش ٠

الجارحى : (مذعورا) آى ٠ دا مين ده ٠٠
جرا ايه يا قطب ٠٠ هو انا ملطشة والا ايه ٠

قطب : يركبك الهوا يابن الهرمة ٠
شئوذة : دا غلبان يا قطب سيبه ٠

قطب : غلبان ايه ده بكره يسبب الجيش المرابط ويدخل البوليس
ويبقى حكمدار داورية قد الدنيا ويعمل علينا قمع ٠

الجارحى : هو مين دا اللى يخش البوليس ٠٠ والنبي دا القعدة
على حرف الترعة فى بلدنا تسوى مداين ٠٠ ياما نفسى
يا جدعان اقعد ع المصطبة بالليل فى القمرية واكل بتاو
ناشف بمش وجبنة ٠

قطب : بقى وحشك المش قوى يا جارحى ٠
الجارحى : بتقول فيها ٠٠ طب والقرآن الكريم وحشنى ٠

شئوذة : وش فقر ٠٠ (لقطب) انت جاي منين نلوقت يا قطب ٠

قطب : رحى اجييب شوية بضاعة ٠٠ الواد بتاع البيقاله مريضيش
يدينى ٠٠ عاوز ضامن آل ٠٠ جيت آخذ معايا الواد عبده
تعرفش الواد عبده راح فين ٠

شئوذة : لا والله يا قطب ٠٠

الجارحى : يمكن يكون فى الفرن ٠٠ خش شوفه ٠٠ مش عيب يبقى
عبده فاتح فرن جوه ولا تعرفش ٠

- قطب : قرن ؟ قرن ايه يابن العبيطة •
 الجارحي : عم شنودة يحكيك •• احكيه يا عم شنودة ••
 شنودة : ياواد بطل عبط وروح فى داهية ••
 الجارحي : والنبي تحكيه •
 شنودة : ياواد روح لضيع وشك (يهدده بالمزاجية) •
 الجارحي : (وهو يفر من المسرح) والنبي تحكيه •
 قطب : قرن ايه اللى بيقول عليه الواد الجارحي •
 شنودة : دا واد مخبوط فى عقله ماتخلوش على كلام •
 قطب : طيب ماتيجى معايا انت يا عم شنودة عند الواد النبقال
 تضمنى ••
 شنودة : ياللا يا قطب •• ولو ان الواد عارف ان غراب ضامن
 حداية •
 (يخرجان)
 ام بكريه : والنبي ان جبتى سيرة لبوكى لأكسر رقبتك •• هو الجدع
 عمل فيكى ايه كلك •• ولا كلك ••
 بكريه : (وهى تبكى) وليه يخش على وانا نايمة ••
 ام بكريه : وفيها ايه يعنى •• راجل اد ابوكى ولا يعنى السفيرة
 عزيزة دخل عليها •• يا شيخة اتوكسى اتوكسى كده ••
 وانت موكوسة من دون البنات •
 بكريه : وبيوسنى ليه وانا نايمة •
 ام بكريه : يعنى باس البرنسيسة •• والنبي دا الكلب الجربان
 ما يستعنى بيبوسك •
 بكريه : وسايب الفلوس دى جنبى ليه •• خمسة جنيه سايبها لى
 عشان ايه •
 ام بكريه : راجل طيب •• افتكرت بنى أدمه •• وهو انت تسوى
 قرش صاغ •• وانت ماتسويش مليم أحمر •• جتو خيبة
 اللى يشتريكى بقرش تعريفة •• مش عاجباكى الفلوس
 هاتيا اوعى كده •• اوعى ايدك هاتى الفلوس •• يعنى
 مكلبشة عليها زى الحداية ••
 بكريه : سيبى ايدى •• يالله •

ام بكريّة : اشمعنى دى عرفتيها ٠٠ طب مانت مش عاجبك ٠٠ **ولما**
انت عارفة الخمسة جنيه ٠٠ والعشرة جنيه ٠٠ **مانقومي**
تغسلى وشك كده وتغيرى زى البنات ٠٠ انت مش حاسة
بروحك يابت *

بكرية : والله العظيم لاقول لابويا *

ام بكريّة : طب قوليله كده * شوفى انا حاعمل ايه ٠٠ وحياة سيدنا
النبي لاجيبها فوق دماغك *

بكرية : وحياة النبي لاقوله *

ام بكريّة : (صارخة) يابت ماتخيلنيش اكلك بسنانى ٠٠

بكرية : (باكية) الله ٠٠ اوعى شعرى ماتشيديش (تبكى) *

عبيده : ايه الحكاية جرالكم ايه ٠٠ هيه بكريّة لسة صغيرة عشان
تنضرب كده يا ست أم بكريّة ٠٠ دى بقت باسم الله ماشاء
الله عروسة *

ام بكريّة : عروسة ايه عروسة لما تاكل مصارينها ٠٠ دى مافيش عقل
فى دماغها ياسى عبده *

عبيده : ازاي بقى ٠٠ دى ست العاقلين كلهم *

ام بكريّة : سامعة لىلى تنوكسى عمك عبده بيقول عليكى ايه ؟ ده انا
ياخويا زى ما اكون عدوتها ٠٠ مش عاوزه تعرف
مصلحتها فين ابدأ *

عبيده : معلش يا ست أم بكريّة ٠٠ انا ح اعقلها *

ام بكريّة : ياريت ياسى عبده ٠٠ ياريت *

عبيده : اسمعى يا ست أم بكريّة ٠٠ انا سبت لبكريّة خمسة جنيه
ساعة انتى مارحتى تجيبى الشاى ٠٠

ام بكريّة : ايوه يا اخويا انا خدتهم منها ٠٠ هى دى تعرف تشيل
فلوس ياسى عبده ٠٠

عبيده : وتشيلهم ليه ٠٠ امسكى كمان خمسة جنيه اهم ٠٠
وتخطفى رجليك تجيبى لها فستان كويس كده وجزّمة
وشنطة كمان انا عاوزها تبقى سنيرة خالص ٠٠

ام بكريّة : طيب من عينى ياسى عبده ٠٠ بس عقلها انت ياسى عبده
على ما اجيب الحاجات واجى ٠٠ (تنصرف)

عبيده : اسمعى يا بكريّة ٠٠

- بكرية** : (تخرج) نعم *
- عبده** : نعمين عليك يا جميل .. عاوزك تدورى قوى * جمعة
 كمان حتبقى اشيك واحدة فى الحنة ..
- بكرية** : وعاوزنى اعمل ايه يا عم عبده *
- عبده** : ماقلنا بلاش عم نيلة دى ..
- بكرية** : طيب .. عاوزنى اعمل ايه ياسى عبده ؟
- عبده** : شوفى ياست .. ولا حتعملى حاجة ولا محتاجة ..
 الحكاية كلها بسيطة .. انت عارفة ان الانجليز دول عبط
 .. يعنى الواحد يقدر ياكل مخمهم .. المشوار لحد عندهم
 بتاع عشرة جنيهه ..
- بكرية** : (منزعجة) لهوانت عاوزنى اروح عند الانجليز ياسى عبده
- عبده** : وانت حتروحي ليه .. هعه اللي هيچولك *
- بكرية** : هيچولى هنا فى الدكان ؟
- عبده** : لا .. هيچوا هنا قريب منك .. الحاجات دى كلها
 حدبرها انا *
- بكرية** : لا ياسى عبده .. أخاف .. ما أقدرش ..
- عبده** : شرف العبط .. بتاع البنات .. هوه انت حتروحي
 لوحدهك ليه .. هو مافيش وراكى رجالة .. انا رجلى
 على رجلك .. انت قاهمة انا اسبيك تروحي لوحدهك
 للانجليز ..
- بكرية** : لا انا مارحش للانجليز ياسى عبده ..
- عبده** : وانت حتروحي يعنى تعملى ايه .. دنت حتضحكى عليهم
 .. دا ريك بيسبب الأسباب .. ناس عبط زى دول ..
 لازم ناس ناصحة تاكلهم *
- بكرية** : واما ابويا يعرف ياسى عبده *
- عبده** : ابوكى .. يعنى أبوكى ماشاء الله قوى *
- بكرية** : لا متغلطش امال فى ابويا ياسى عبده *
- عبده** : مش قصدى حاجة .. قصدى يعنى ابوكى مش هيعرف
 اى حاجة ..
- بكرية** : طب افرض عرف ياسى عبده ..
- عبده** : مش هيعرف حاجة عمره .. احلفلك بايه عشان تصدقى
 .. وشرقى مايعرف حاجة *

- بكرية** : يعنى ابويا مش حيعرف ..
- عبده** : ابدأ .. النهارده بالليل فيه انجليزى مريش قوى عاوزين
نضحك عليه انا وانت *
- بكرية** : بس حنرحلوا فين يا عبده ..
- عبده** : اهو دا اللى بفكر فيه .. خشى انتى اغسلى وشك كده
ووضبى نفسك على امك ما تيجى .. ماتشغليش بالك انت
خالص شوفى نفسك بس وشوفى صحتك .. وانا على
الباقى .. كل شىء حنديره يا جميل *
- الجارحى** : واد يا عبده .. عبده .. انت بصحيح ياواد فتحت فرن *
- عبده** : آه .. عاوز تخبز حاجة *
- الجارحى** : جد يا عبده فتحت فرن *
- عبده** : (يقوم بتهويشه) ماتبطل عبط يابن العبيطة *
- الجارحى** : والنهى عم شنودة قاللى النهارده الصبح انك فتحت فرن
فى دكان قطب *
- عبده** : مظبوط ياواد يا جارحى ..
- الجارحى** : فرن بحق وحقيق يا عبده .. فرن كبير يعنى *
- عبده** : كبير قوى .. اكبر من عقلك .. حاكم انت عليك عقل
كبير بشكل *
- الجارحى** : انت بتتمالس على .. طب هوه انا لو ماكنش عقلى كبير
كانت الحكومة مسكتنى مخبأ *
- عبده** : عندك حق .. فكرتنى ياواد يا جارحى اسمع .. المخبأ
فاضى ..
- الجارحى** : ايه فاضى يعنى ؟
- عبده** : يعنى فيه حد ؟
- الجارحى** : حيكون فيه مين ؟ مادام ما فيش غارات يبقى فاضى ..
ساعة الغارة يتملى لعينه *
- عبده** : اصل انا محتاج المخبأ الليلاى شوية *
- الجارحى** : ليه هوه فيه غارة الليلاى ..
- عبده** : مش عشانى انا يا جارحى .. اسمع .. ولع ..
- الجارحى** : ايوه ربنا يجبر بخاطرك .. هات ..

- عبيده : اسمع يا واد يا جارحى ٠٠ فيه واحد انجليزى صاحبى
عاوز يستخبنى فى المخبأ عندك الليلادى ٠
- الجارحى : الانجليزى اللى حيستخبنى ؟
- عبيده : آه ٠٠ عندك مانع ٠٠
- الجارحى : والانجليزى حيستخبنى من ايه ؟
- عبيده : من ايه ازاي يامغفل ٠٠ مش فيه حرب ٠
- الجارحى : ايوه الحرب شغالة ٠
- عبيده : طب هو حيستخبنى من الألمان ٠
- الجارحى : والألمان جم هنا يا عبيده ٠
- عبيده : يا واد الألمان ماهم طول النهار والليل فى الجو هيه
طياراتهم بتبطل مشى ٠
- الجارحى : حقه طيارات الألمان شغالة ليل ونهار ٠
- عبيده : طب مانت عارف ايه ٠
- الجارحى : ايوه ما انا عارف كل حاجة ٠
- عبيده : اسمع ٠٠ الانجليزى ده حيستخبنى ساعة واحدة ٠٠
وحيهفك جتية ٠
- الجارحى : جتية يا عبيده وحته واحدة ٠
- عبيده : آه ٠٠ جتية أخضر ٠
- الجارحى : طب انشا الله يستخبنى على طول ٠٠ والجنيه انت تسعين
قرش وأنا بريزة ٠
- عبيده : لاحد الله ٠٠ انا مش عاوز حاجة من الجنيه ٠٠ والجنيه
دا حقا انت غفير المخبأ مش انا ٠
- الجارحى : وماله لما ناكل اللقمة سوا يا عبيده ٠
- عبيده : لا ياعم انت حتاخذ الجنيه لوحدك ٠
- الجارحى : والانجليزى دا فين ؟
- عبيده : حيبجى العشا ٠٠ روح وضب نفسك انت ٠٠ وماتخيلش
مخلوق يقف عند باب المخبأ ٠٠ فاهم ٠٠
- الجارحى : ولا سريخ ابن يومين حيكور هناك ٠٠
- عبيده : وريني شطارتك بقى ياواد يا جارحى ٠
- الجارحى : أنا حاتربط هناك من دلوقتى مش قايم ٠

- عبده : (بصوت عال) خد ياواد يا جارحى *
- الجارحى : (يعود مسرعا) ايوه يا عم عبده *
- عبده : خد ياد .. رزقك (يضرب يده فى جيبه) خد .. انت ويختك .. ياللا يا عم
- الجارحى : (ناظرا فى الورقة) ايه دى يا عم عبده .. ربع جنيه نى *
- عبده : ربع جنيه ايه يابن العبيطة .. ده جنيه بحاله ..
- الجارحى : هوه ده الجنيه يا عم .. جنيه حنة واحدة .. يشتري قيراط فى بلدنا ودا عشان ايه يا عم عبده ..
- عبده : تحت الحساب .. بعد كده نتحاسب ..
- الجارحى : واحنا حنتحاسب يعنى بينا التجارة *
- عبده : ياواد ماهو دا كلام الانجليز .. كل انجليزى حيستخى عندك بخمسين صاغ .. ودا مقدم .. مالکش دعوة انت .. انا بعدين حاحاسب القيادة الانجليزى
- الجارحى : بس يا عبده (يقف مترددا) *
- عبده : ياواد ماتبقاش بجم .. انا عاوزك تقلع الخيش اللى لابسه ده وتلبس حنة سكروته .. وتاكلن لحمة مشوية بدل الطعمية اللى قطعت قلبك دى .. تعالى معايا اما افطرك .. (الجارحى ينصرف وعبده ينظر نحوه فى سرور)
- (يدخل الى المسرح سمير ثم فرملة تاكسى وصوت هدية من الكواليس تنادى)
- هدية : سمير .. سمير .. تلحق به الى المسرح)
- سمير : (بغضب) عاوزه منى ايه يا هدية *
- هدية : انت زعلت يا سمير ؟ بقى انا باعمل دا كله عشان خاطرک
- سمير : عشان خاطرى انا بترقصى مع العساكر الانجليز وتسكرى معايم عشان خاطرى *
- هدية : انا مش باعمل كده عشان نحوش قرشين ونعيش كويس يا سمير *
- سمير : الله الغنى عن القرشين اللى م النوع ده .. دول مايعيشوش كويس يا هدية دول نل وهم وغم ازلى ..
- هدية : يعنى عاجبك عيشة قطب المهيبه يا سمير ، عاجبك شنودة اللى مش لاقى يفطر *

سمير : والله الواحد ياكل تراب ويعيش راسه مرفوعة أحسن .
هدية : بقى مش عاجبك يا سمير الفلوس بقت تجرى فى ايديك
وما انتش عارف لها اول من آخر .. عاوز ترجع تعيش فى
الفقر اللى فى الحقة دى .. ياللا يا سمير ترجع ماييقاش
عقلك فارغ ..

سمير : انا مش راجع معاكى يا هدية .. والنبي لو كلت لحمه
محمره ليل مع نهار مانا راجع الصالة تانى ولا تبارلها
ميه .. انا هاقعد فى الطين هنا ومش راجع .. هافرش
خيثة وانام ع الرصيف جنب قطب ومش راجع تانى .
(يسمع صوت نغير السيارة)

هدية : ياسمير ياللا أحسن التاكسى قلق ..

سمير : لا ارجعى انت للتاكسى .. انا راجع بيتنا موتورجل ..
هو احنا بتوع تاكسيات يا هدية .

هدية : يا سمير ياللا بينا بعدين ترجع تندم .

سمير : ارجع اروح فين .. دنا كنت مخبوط فى عقلى يوم
ماروحت معاكى .

(صوت النغير)

هدية : يعنى مش عاوز ترجع .

سمير : لا روحى انت مع السلامة .. روحى انت يا هدية ..
(ينصرف)

هدية : طيب غور فى داهية (بعصبية) غور ياوش الفقر .
(تستدير عائده الى السيارة ويسمع صوتها وتنصرف)

عبيده : يظهر ان الجو حايروق ويبقى آخر مملكة .

(ستار)

الفصل الثاني

المشهد الاول

تجرى احداث هذا المشهد فى الصباح الباكر من أحد أيام
عام ١٩٤٣ ٠٠ تفتح الستار على بكريه فى ملابس عصريه
جميلة وفى يدها حقيبه فاخرة ٠ وتصبغ وجهها
بالمساحيق ٠٠ تدخل بكريه المسرح فى طريقها الى الدكان
تتلفت خلفها فى حذر وتراقب الطريق وهى شديده القلق
قبل أن تدخل الى الدكان يبرز « سمير » الذى يكون مخبئاً
فى أحد الزوايا ويناديها بصوت عال :

سمير : بكريه ٠

بكريه : (مذعوره) مين ٠٠ بسم الله الرحمن الرحيم (تتلفت خلفها)

سمير : انا سمير ٠٠ ايه خوفتى ٠٠ بتخافى يا بكريه ٠

بكريه : (بغضب) سمير ٠٠ عاوز منى ايه ٠

سمير : كنتى فين لحد دلوقت ؟

بكريه : وانت مالك ٠٠ كنت من بقيت اهلى والا ايه ٠

سمير : بقى مش عيب عليكى يا بكريه ٠٠ انت بنت الناس الطيبين

٠٠ انت بنت المعلم قطب ٠٠ اطيب راجل فى الحته ٠٠

- بكرية** : انت عاوز منى ايه دلوقت .. مالك رمالى .
- سمير** : وبرضه ليكى عين تزعقلى .. وبتهبى فيه يا بكرية .
- بكرية** : ماليش عين ليه يادلعدى .
- سمير** : طب وحياة ربنا انا لو معايا سيكينة لادبكد واشرب من دمك
- بكرية** : مايحكمش .. قتلت كام واحدة يادلعدى والنبي تروح كده تشوفلك شغلة .
- سمير** : بقى الواد النتن عبده المكوجى يجزر جركك ..
- بكرية** : ماله عبده المكوجى يادلعدى .. صايغ وضايغ زيك .. قاعد طول النهار جنب الحيط لا شغلة ولا مشغلة .. والنبي مانتش مكسوف من نفسك .
- سمير** : (بتهافت) يا بكرية عيب يا بكرية .. عيب تحطى راس ابوكى فى الطين .. اعقلى يا بكرية انا بحدك .. بحدك .
- بكرية** : (بسخرية) بتحبنى (تضحك) حبك برص .. والنبي تروح تشوفلك ترعة تغسل فيها قميصك المزيث ده ..
- سمير** : يعنى مش ناوية تتلمى يا بكرية .. مش ناوية تعقلى وتسيبك م المشى البطال ده .
- بكرية** : انت حتتجر تمشى من هنا والا ارقع بالصوت واخلى ابويا يطلع يشرب من دمك ..
- سمير** : كده يا بكرية .. طيب .. طيب يا بكرية .. انا وانت والزمن طويل .
- بكرية** : روح ياشيخ كده شوفلك موته قبل ما الموت يغلا ..
- سمير** : طيب يا بكرية بكره تقولى ياريت اللى جرى ماكان .. بكره تعيطى بدل الدموع دم يا بكرية .
- (يدخل شنودة)
- شنودة** : من اللى قاعد ده .. سمير .. داهية تاخذك .. يا واد قاعد كده ليه زى قرد قطع .
- سمير** : ياريتنا قرود يا عم شنودة .. هوه احنا حصلنا .
- شنودة** : ايه ياواد اللى راميك على الرصيف الصبح بدرى كده .
- سمير** : البت بكرية يا عم شنودة .. البت بكرية .
- شنودة** : مالها البت بكرية يابنى .. جرالها حاجة .
- سمير** : ياريت يا عم شنودة .. ياريتها ماتت .

- شَنُودَة : (يقترب من سمير) ايه الحكاية يابنى ماتفهمنى ..
- سمير : الواد عبده لف عقل البت وشغلها معاه ..
- شَنُودَة : شغلها معاه .. شغلها معاه ايه يابنى ..
- سمير : شغلها معاه فى المخبأ ..
- شَنُودَة : مخبأ .. مخبأ ايه ياواد انت جراك حاجة .. هية بكرية
خدوها الجهادية .
- سمير : جهادية ايه يا عم شنودة .. ما تفهمنى بقى .. بقى يعنى
مانتش عارف عبده بيشتغل ايه فى المخبأ .
- شَنُودَة : يوه. يوه يوه يوه .. البت بكرية ..
- سمير : ايوه بكرية ..
- شَنُودَة : بنت المعلم قطب ؟
- سمير : ايوه بنت المعلم قطب .
- شَنُودَة : (يضرب كفا بكف) بنت الراجل الطيب الامير .. اللى طول
عمره قاعد يحافظ على شرفه ..
- سمير : بنت الطيب الامير يا عم شنودة .
- شَنُودَة : بسم الأب والابن والروح القدس .. استرها .. استرها ..
فى الايام السوده دى .. دى علامات الآخرة يابنى
يا سمير .. علامات الآخرة بالحق يابنى .. لكن قوللى
انت مالك ومالها .. انت راخر عايز منها ايه .
- سمير : كنت عاوز اتجوزها .. يا عم شنودة .
- شَنُودَة : انت ياواد مش بتحب البت هدية .
- سمير : آه .. لكن هدية .. ماشية فى سكة تانية خالص .
- شَنُودَة : لكن يعنى لو رجعتك .. تتجوز مين فيهم .
- سمير : بينى وبينك يا عم شنودة .. اتجوز هدية .
- شَنُودَة : يبقى نصيحتى . ياواد يا سمير تبعد عن البنت بكرية ..
الله يسهل لعبيده لكن دى حكاية غيرة قسوى اللى انت
بتحكىها دى .. البت بكرية .. بكرية بنت المعلم قطب
اخص .. بالحق دى من علامات الآخرة ياد يا سمير ..
(ينفض ويتجه الى الدكان)
- سمير : آخرة ايه بس اللى انت ماسكها لنا دى .. هو بقى قتيه
آخر ولا اول .

(سمير ينصرف حزينا أسيا)

شنودة : اخص على دى أيام .. اخص .. البت بكسرية .. بنت
المعلم قطب .. اخص .. (يفتح الدكان) اخص ..
اخص .. بنت المعلم قطب .. اخص على كده .. بنت
المعلم قطب .. بنت الراجل الطيب .. يا سلام ربنا ينهيها
على خير .. بقى بنت الراجل الطيب بقت وزه .. الله
يخبيك يا عبده .. والواد الجارحى كمان الواد الفلاح
الحمش يعمل كده .. اخص عليك يا جارحى .. اخص ..

الجارحى : يا عم شنودة .. الواد عبده فين ..

شنودة : (ناظرا للخلف) مين الجارحى ..

الجارحى : ايوه الجارحى يا عم شنودة ..

شنودة : ايه ياواد الحاجات الحلوة دى الملى انت لابسها ..

.. انت قتلت قتيل ياواد ..

الجارحى : جلبية سكروته يا عم شنودة ..

شنودة : (يتحسس الجلباب) انما دى طرية قوى ياواد يا جارحى

الجارحى : وهماقتل قتيل ازاي يا عم شنودة .. هيه البلد دى تعرف

تقتل فرخة دا الواحد قبل ما يمك فى خناق الراجل يتلم

عليه ميت عسكري .. هيه دى بلد الواحد يعمل فيها

راجل .. انت فكرك شوفنا خير بعد ماسيينا بلانا،

يا عم شنودة ..

شنودة : انت ياواد مش كنت قتال قتلة فى بلدكو ..

الجارحى : بلدنا شىء وهنا شىء تانى يا عم شنودة .. بلدنا الخير

فيها كثير لسه يا عم شنودة والواحد هناك يقتل القتيل

فى عز الضهر ولا من شاف ولا من درى .. انما هنا

وحياة سيدى المدبولى مافيه رجالة فى البلد دى يا عم

شنودة .. البلد دى كلها نسوان من غير مؤاخذه ..

شنودة : وانت عملت مرة انت راخر ياد يا جارحى ..

الجارحى : اتنى يا عم شنودة .. دنا راجل من ضهر راجل طول

عمرى .. غيرش على رأى المثل ان لقيت بلد بتعبد طور

حش واديله ..

شنودة : وحشيت معاهم انت راخر ياواد ..

الجارحى : اعمل ايه يا عم شنودة ..

- شـنودة : وحشيت كثير مع الواد عبده .
- الجارجى : وهو عبده بيحش راخر يا عم شنودة .
- شـنودة : امال ياواد . الواد عبده ده قائد كبير . وانت كمان يا جارجى بكره تبقى قائد انت راخر .
- الجارجى : انا يا عم شنودة ابقى قائد .
- شـنودة : امال ياواد . مش لبست سكروته ياواد . ماهيه السكروته دى من علامات القيادة .
- الجارجى : بقى انا بقيت قائد يا عم شنودة ؟ دى ماكانتش حتة جلابية
- شـنودة : بكره تلبس ياواد . وتركب سنان دهب . وساعات دهب . بكره تبقى قائد ياواد بس اصبر . انت دلوقتى وكيل قائد . بكره تترقى بكره تترقى ياواد يا جارجى .
- الجارجى : يعنى الواحد لو كان له اجل يا عم شنودة . يترقى باذن الله ؟ .
- شـنودة : امال . مش بيقولك ياواد يا جارجى . من جد وجد . انما قوللى . هو عبده فين ؟
- الجارجى : وهو انا باشوفه يا عم شنودة ؟
- شـنودة : الله . هو مش بيشتغل معاك فى المخبأ .
- الجارجى : ايوه بس انا مايارحش المخبأ دلوقتى .
- شـنودة : مايترحش المخبأ . امال بتشتغل معاه ازاي ؟
- الجارجى : انا ماجر له المخبأ بس .
- شـنودة : ماجر له المخبأ ؟
- الجارجى : ايوه يا عم شنودة . امى شغلانه جديدة طلع فيها الواد عبده وربنا سهلهاله . ناصح الواد عبده . والله يا عم شنودة .
- شـنودة : وماجر المخبأ منك بكتير يا جارجى ؟
- الجارجى : الانجليزى بخمسين قرش يا عم شنودة .
- شـنودة : وهو بياجر للانجليز من الباطن يا جارجى ؟
- الجارجى : حد عارف بقى يا عم شنودة . اهو رزق الهبل ع الجانين .
- شـنودة : وييعملوا ايه الانجليز جوه فى المخبأ يا جارجى .

- الجارحي : الواد عبده بيقول انهم بيستخبوا من الطيارات الالماني
حاكم الانجليز خوافين ..
- شنفودة : اسمع ياواد يا جارحي .. اللي بيروحوا عندك مش
الانجليز الخافين لا .. اللي بيروح عندك الانجليز اللي
عاوزين ينسطوا .. وعارف مين بيروح معاهم كمان ..
.. ستات يا واد يا جارحي .
- الجارحي : الله .. الله .. شوف الراجل .. يا خويا .. انت سكرت
وحتخرف ..
- شنفودة : انا ماسكرتش ياواد يا جارحي استنى .. استنى لما
أخلص كلامي .. وعارف مين كمان من الستات بيروح
مع الانجليز عندك المخبا بكيرية بنت المعلم قطب ..
وعارف لو عرف المعلم قطب حيشرب من دمك .
- الجارحي : عم شنودة .. انت سكران وبتبلخ ..
- شنفودة : انت مش حاسس بنفسك ياواد يا جارحي .. ده انت
اللي سكران .
- الجارحي : بقى انا اللي سكران ياخواتي ؟ انا اللي سكران ؟
- شنفودة : ايوه انت سكران ياواد يا جارحي .. ولازم تفوق ..
(يدخل شنودة الى دكانه)
- الجارحي : (ينهض واقفا) بقى الواد عبده شغلنى معاه الشغلة
المهيبه دى .. (يتحسس الجلباب) ودا لبس الشسفل
يا جدعان .. وكمان عبده بيشغل بكيرية معاه ؟ اتاريها
كانت واقفة معاه ليلة امبارح عند المخبا .. البت بكيرية
كانت واقفة معاه وانا ماخدتش فى بائى .
- الجارحي : يا عم قطب .. عم قطب ..
- قطب : (يخرج من الدكان) ايه ياواد عاوز ايه ع الصبح .
- الجارحي : صباح الخير الأول .
- قطب : صباح الزفت على دماغك ..
- الجارحي : ماتعرفش الواد عبده فين يا عم قطب .
- قطب : حد قالك ان انا شايله فى جيبى .
- الجارحي : طب وبكيرية فين يا معلم قطب ..
- قطب : وعاوز بكيرية ليه .

- الجارحى : يمكن تعرف طريقه •
- قطب : وهيه بكريه من بقيت امله والا ايه •• كلام ايه الفارغ
اللى بتقوله ده ياواد يا جارحى ازاي تجيب سيرة بكريه
على لسانك •
- الجارحى : ماهى كانت معاه عند المخبأ ليلة امبارح •
- قطب : عند المخبأ ؟ بكريه بنتى •• بتعمل ايه مع عبده هناك ؟
- الجارحى : انا ايش عرفنى يا عم قطب •• اهى كانت واقفة هناك •
- قطب : بت يا بكريه •• بكريه •
- بكرية : (من الداخلى) ايوه يابا •
- قطب : تعالى منا يا بت •
- بكرية : نعم يابا •
- قطب : انت كنتى مع عبده امبارح عند المخبأ يابت •
- بكرية : انا يابا •• ابدأ والنبي يابا ••
- قطب : امال الطور دا بيقول الكلام ده ليه ؟
- بكرية : انا ماكنتش هناك ابدأ والنبي يابا انا كنت هنا واسال اهى
- قطب : الساعة كام شفتها هناك ياد يا جارحى •
- الجارحى : ساعة المغربية •
- بكرية : انا ما حططشى رجلى بره الدكان من ساعة الضهر والنبي
يابا •• ماتسال اهى ماهى قدامك اهى •
- الجارحى : مثن انت اللى كنت واقفة مع عبده عند المخبأ ليلة امبارح
يا بكرية ؟
- بكرية : انا يا جارحى •• انت شفتنى يا جارحى ••
- الجارحى : ايوه انا شايفك يا بكريه ••
- قطب : (فى ثورة) يعنى الجارحى حيكذب ليه ؟ مصلحته ايه
يعنى •• انت بتستغفلينى ••
- بكرية : انا وحياة النبي ماخطيت بره الدكان يابا •• ما تسال
امى دهده •
- ام بكرية : ايه الحكاية يادلعدى (تخرج من الدكان) •
- قطب : البت بكريه كانت فين امبارح بالليل يام بكريه •

ام بكريه : كانت فين ازاي ٠٠ كانت متلقحة جوه الدكان ٠٠ ايه الحكاية يا معلم ٠

قطب : امال ازاي الجارحي شافها مع الواد عبده عند المخبأ ٠

ام بكريه : الجارحي ٠٠ الجارحي دا ايه ٠٠ ايه السكينة ياسي جارحي ٠٠ بتقول شفت بكريه امبارح عند المخبأ ٠٠ انت شفت بكريه يا أعمى يا جربان ٠٠ انت تقول على بكريه كسده ٠٠ باللى ينقص لسانك من اللغلوغ ٠٠

الجارحي : ابوه شفت بكريه واقفة مع عبده عند المخبأ ياست ام بكريه

ام بكريه : اخرس قطع لسانك قال ست بكريه قال ٠٠ ست عفاريت لما يركبوك انت واللى خلفوك ٠

الجارحي : وانا قلت حاجة ياست ام بكريه ٠٠ أنا اتخايلت فى واحدة تشبه بكريه ٠

ام بكريه : اتخايلت باللى ماتختشيش على عرضك ٠ روح انشالله العالم تتخايل عليك وانت قاعد مكسح ٠٠ احنا عندنا بنات تخرج تروح مخابىء ٠٠ ٠٠

الجارحي : طب أنا غلطان يا ست أم بكريه ٠

قطب : غلطان ازاي ياد يا جارحي ٠٠ هيه اعراض الناس كده بالساهل يعنى والا ايه ٠

الجارحي : كانت ساعة مغربية يا عم قطب والعقب ع النظر ٠٠

قطب : أنا اللى يجيب سيرة بنتى ٠٠ اجيب كرشه ٠ عارف يعنى ايه اجيب كرشه ٠٠

(يهم واقفا)

الجارحي : طب خلاص يا عم قطب حقك على انا غلطان ٠

بكريه : (تبكى) آل شافنى آل ٠٠ دنا حتى ماحطتش رجلى بره الدكان طول النهار امبارح ٠

قطب : خلاص يابت خشى جوه بلاش خوته وأنت روح انجر من هنا احسن نهارك يبقى اسود ٠

ام بكريه : أنا مش حاسيبه النهاردة الصايح الضايح ده (تندفع نحوه) تعالى هنا يادايخ باللى مش لاقى تفطر (تضربه تمسك فيه وتمزق جلبابه) ٠٠

الجارحي : عاجبك كده يا معلم قطب الجلابية السكروتة تقطعها لى الجلابية السكروتة يا اخواتى الجلابية السكروتة يا عم

قطب ٠٠ دى حتى مش بتاعتنا ياناس ٠٠ الجلابية
السكروتة يا اخواتى ٠٠

(يدخل شنودة ومعه الحاج فهمى)

- شنودة : خبر ايه ياناس الدوشة دى على الصبح .
قطب : سى الجارحى لبس سكروتة وعمل قمع .
الجارحى : الجلابية السكروتة يا عم شنودة قطعوهالى .
شنودة : يبقى مانتش مترقى فى سنتك .
الجارحى : قطعوهالى يا عم شنودة .
شنودة : حد يقطع هدرم الشغل يا جارحى .
الجارحى : قطعتها ام بكرية يا عم شنودة .
شنودة : بس هو ايه اللى جرى يا جدعان .
ام بكرية : الواد اللى مايختشيش يا عم شنودة آل ايه شاف بكرية
عند المخبأ مع عبده المكوجى ٠٠
شنودة : كلام ايه ده يا جارحى ٠٠ مالكش حق .
الجارحى : انا اللى ماليش حق يا عم شنودة .
شنودة : طبعا مالكش حق ٠٠ وده كلام حد يقوله .
الجارحى : مش انت اللى قلت يا عم شنودة .
شنودة : انا ياراد قلت حاجة ؟ انت اتهبلت فى عقلك والا ايه .
قطب : انت اتجننت والا ايه يا واد .
الجارحى : انت يا عم شنودة مش قلت .
قطب : انجر ياراد من هنا بقى احسن اقوم الخبذلك وشك .
الجارحى : (منصرفا) طب ادينى انجريت يا عم قطب (لشنودة- بقى
انت ماقلتش يا عم شنودة ٠٠ ماقلتش ٠٠ ماقلتش ٠٠
(يختفى من المسرح)
شنودة : عجائب ٠٠ الحرب لخبطت الناس والا ايه .
(يدخل الحجاج فهمى)
قطب : اتفضل يا حاج فهمى ٠٠ خشى يابت يا بكرية اعملنا شأى
ام بكرية : لا انا اللى هاعملكوا الشأى بايدى الف نهار ابيض يا حاج
فهمى داخنا زارنا النبى النهاردة .
الحاج فهمى : الله يحفظك يا ست ام بكرية (لقطب) جأى فى كلمتين
وماشى ٠٠ انا اصلى من غير مؤاخذة عندى اوردى ولازم
اروحه .

ام بكورية : انت دايمًا مستعجل كده يا حاج فهمى .. والنبي لازم
تشرب الشاي *

الحاج فهمى : اللهم صلى عليه .. طيب نشرب الشاي من ايديك
الصلوة دى ..

(ينظر نحوها نظرات ذات مغزى)

قطب : ومستعجل ليه انشاء الله .. لازم وراك لوط عربيات
يا حاج فهمى *

الحاج فهمى : بصراحة .. ماخبيش عليك .. انا عندى شغل مش اد
كده انما لازم اعمله .. اصلى اديت كلمة وانا كلمتى
بريفكس يا معلم قطب .. لما ادى كلمة خلاص انجليزى *

قطب : حتشترى حاجة يعنى من غير مؤاخذة *

الحاج : ابدأ والله .. ماخبيش عليك انت مش غريب .. بقى انا
اصل معرفتى بالجيش الانجليزى ايه .. انت عازف انا
كنت مقرئ وبعدين فى أول الحسب الجماعة الهنادوة
اللى كانوا بيومتوا ويدفنوهم فى الهرم .. كانوا بيحتاجوا
واحد يقرأ عليهم من غير مؤاخذة .. قول خدت انا
المقولة دى *

شنودة : مقالة ايه اللى انت خدتها *

الحاج : القراية ع الميتين بتوع الجيش *

قطب : يعنى اشتغلت مقال قرأية *

الحاج : مطبوط وبكتير .. الحة بحة بعشرة *

قطب : حة ايه .. السورة بحة بعشرة *

الحاج : لا من غير مؤاخذة الجثة .. الجثة بحة بعشرة ..
ويجبوهم مكرمين فى اشولة .. ميت حة ميتين حة ..
وربنا بيكرمنا ونكر عليهم سورة واحدة كلهم واهو يوم
نطلع بعشرين جنيه ويوم بخمسين .. ولما ربك يكون
فاتحها علينا قوى والحرب تحمى ايام بنطلع بميت جنيه
وميتين جنيه ..

شنودة : ولسه بتشتغل الشغلة دى *

الحاج : اعمل ايه .. اديت كلمة .. وانا لما ادى كلمة خلاص
وكمان اهو كل شىء بثوابه يا عم شنودة ..

شَنوذة : مفيش ميتين أقباط يا حاج فهمى •

الحاج : كتير •• انما الجيش عنده قول ولا ميت متين قسيس يا عم
شَنوذة •• لابسين ظباط زى الطباط تمام •• حكمة ربنا
•• ماتفرقش القسيس من الطباط •• وحكمة ربنا كمان ••
ماعتدمش فقها ظباط

شَنوذة : والله الجيش الانجليزى فرج ع العالم كلها •• الواد عبده
بييسطهم وانت تدفنهم •

الحاج : (لشنوذة) اهو كله بثوابه يا خواجه •• انت نويت والا
لا يا قطب •• الفلوس حاضرة فى جيبى اهى والحمد لله •
شَنوذة : ماتخلص بقى يا قطب الحاج فهمى له غرض ••
ماتصلجش بقى ••

قطب : انا قلت مش هابيع يا عم شنوذة •• الحاج فهمى لوجاى
على عيل من عيالى ادبحه لكن بيع مش مبيع ••
الحاج فهمى : ولو بيعت يا قطب انا عندى لك شغلة حلوة قوى •
شَنوذة : كمان ابسط يا عم •

قطب : شغلة ايه بقى من غير مؤاخذة •
الحاج : انا محتاج ملاحظ انفار زيك كده •• يعنى انت مش حتعمل
حاجة •• حتتعد ع الكرسى زى الباشنا طول النهار •
قطب : وبكام دى يا حاج فهمى •

الحاج : بعشرة جنيه فى الشهر يا معلم قطب •
قطب : ومن كام لكام الشغلة يا حاج فهمى ••
الحاج : من ستة الصبح لسته المغرب •

قطب : بقى عاوزنى اتعد من ستة الصبح لسته المغرب بعشرة
جنيه لا الله الغنى يا حاج •
شَنوذة : طب مانت قاعد ايه من ستة الصبح لسته الصبح تانى يوم
وببلاش يا قطب •• وفيها ايه لما تتعد من ستة الصبح لسته
المغرب وتاخذ عشرة جنيه •

قطب : ابقى انا راجل قاعد احافظ على شرفى طول عمرى يا عم
شَنوذة وبعدين اقبل شغلة طول النهار بعشرة جنيه •• لا
يا عم انا اكلها بدقة احسن •

شَنوذة : يا راجل ماتبقاش دماغك ناشفة •

- قطب** : وانا ايه اللي يقومنى الساعة ستة الصبح يا عم شنودة ..
بقى دا اسمه كلام .. مش شغال ..
- الحاج** : انت حر يا معلم قطب .. رايك ايه بقى فى البيع ..
- قطب** : لا مش بايع يا حاج فهمى .. انا اكلها بملح واقعد فى
دكانى مبسوط اربعة وعشرين قيراط ..
- الحاج** : انت حر بقى يا معلم قطب .. انا كنت عاوز اشتري الشارع
اعمله سرايات واديني عملت اللي على والسلام ..
نستأجر احنا ..
- قطب** : تستأجر ازاي .. لازم تشرب الشاي ..
- الحاج** : (وهو ينهض) مالوش لزوم ..
- ام بكريه** : ياندامتى على فين يا حاج ..
- الحاج** : ورايا شغل يا ست ام بكريه ..
- ام بكريه** : وده يخلصك برضه يا حاج فهمى .. بقى عشان احنا فقرا
تقوم تقول مش عاوز تشرب الشاي ..
- شنودة** : اقعد بقى اشرب الشاي عشان خاطر ام بكريه ..
- الحاج** : هاتى ياست ام بكريه من ايد منعدهاش ..
- ام بكريه** : انت مش حتشوف شغلانة للمعلم قطب يا حاج ..
- الحاج** : ياميت صلاة الزين ياميت مليون حلاوة .. دا يشتغل ملك
وحياة النبي ملك ايه ياخويا .. دا يشتغل كابتن .. حاكم
الكابتن فى الجيش الانجليزى ولا الملك ..
- ام بكريه** : والنبي تشوفلو شغلانة عندك ..
- الحاج** : انا خدام .. انا تحت الأمر بدل الشغلة شغلتين .. وبدل
الجنيه ميه .. المعلم قطب يستاهل ثقله دهب .. يستاهل
ثقله الماظ .. المعلم قطب انا خدامه انا عبد تحت رجليه
.. يا ميت صلاة النبي على رجليه ..
- قطب** : ايه هوه ده ..
- الحاج** : ايه يا معلم قطب .. وافقت .. ان كنت وافقت انا خدامك
انا فلوسى حاضرة والحمد لله ..
- ام بكريه** : ماتوافق بقى يا معلم قطب امال ..
- شنودة** : ماقلنا له يا ست شغلة بعشرة جنيه ماهوش راضى

أم بكريّة : ماهو راضى ٠٠ ماهوش راضى ازاي ياعم شنودة ٠٠
صحيح الكلام ده ياعلم ٠٠

قطب : ايوه حتتداخلى فى أمورى والا ايه ؟

أم بكريّة : امور ايه ياعلم ٠٠ انت امورك بقت عجب ٠٠ مش احسن
م اللطعة اللى ملطوعها دى ٠٠ هوه الشغل عيب ياجدعان
هوه الشغل تهمة ٠٠ العالم كلها بتشتغل ٠٠ وانت
حتفضل قاعد لحد مانموت م الجوع *

الحجاج : معلش ياست أم بكريّة مسير الحال يتعدل ده ربك كبير
قوم بينا يا قطب ٠٠

بقطب : حاتقوم بينا على فين *

الحجاج : على المخزن انا عندى فى المخزن شوية كراكيب كده مش
محتاجينها لامؤاخذة اللى ينفعك منها شيّة *

شنودة : قوم معاه يا قطب يمكن النحاس يغور *
(ينصرفان)

شنودة : وادى قطب راخر راح المخزن وحياة العذرا القيامة لتقوم
٠٠ (يدخل دكانه ثم يعود بزجاجة)

(ينقطع الصوت داخل الدكان ٠٠ ويظهر عبده والجارحى
فى الشارع جلاب الجارحى لا يزال ممزقا)

عبده : مش عاجبك ياسى جارحى ٠٠ حاضر بلاش يا سيدى ٠٠
انت وصلك كام لحد دلوقت *

الجارحى : وصلنى خمسة جنيه ٠٠ وسبعة بيقوا حداش *

عبده : بيقوا اتناشر يا بجم *

الجارحى : وستين فضة خدتهم منك امبارح *

عبده : مش عاوز الستين فضة دول ٠٠ انا باتكلم ع النقديّة
الكبيرّة ٠٠

الجارحى : ماخدتش غير كده ٠٠

عبده : والجلابية نسيته ٠٠

الجارحى : الجلابية ماتقطعت يا عبده *

عبده : استلمتها مقطعة ٠٠ والا انت اللى مقطعتها ٠٠

الجارحى : يعنى عاوز تحسبها على كمان يا عبده *

عبده : امال انت فاهمها ايه ٠٠ سايبه ٠٠ بس سساعة الأخد

زى المنشار ٠٠ وبعدين كده شاطر تقولى شرفى ٠٠ حد
مس شرفك ٠

الجارحى : ماهو عم شنودة اللي وزنى يا عبده ٠٠ انى كنت اعلم
حاجة ٠٠

عبده : عم شنودة متغاظ ٠٠ شايفك اتعدل حالك ٠٠ واترسمت
حتة سكروته وجزمة كاوتش ٠٠ والفلوس جريت فى ايدك
لازم يخرب عليك ٠٠ طب ايه رايك اأجر دكان شنودة ٠

الجارحى : والعمل ايه بقى يا عم عبده ٠٠
عبده : عاجبك تشتغل عاجبك ٠٠ مش عاجبك ٠٠ السبعتاشر
جنه بكره يكونوا عندى ٠٠

الجارحى : وانا هاجيب السبعتاشر جنه منين يا عم عبده ٠
عبده : استلفهم ٠٠

الجارحى : استلفهم منين بس يا عم عبده ٠
عبده : استلفهم من شنودة مش هوه اللي وزك ٠٠
الجارحى : وهوه شنودة لاقى يفطر ٠

عبده : اعرف شغلك ٠٠ انت مش راجل جدع وبتخاف على
شرفك ٠٠ دبر نفسك ٠٠ (يدخل الدكانه) أو اشتكك
للمرابط ٠

الجارحى : وانا بس هاجيب الفلوس دى منين ٠٠ سبعتاشر جنه
مهماش سبعتاشر تعريفه دى مصيبة ايه دى بس يا ربى
(ناظرا للجلباب) وكمان الجلابية اتقطعت هيسه عين
وصابتنا يا جدعان ٠٠ الله يخرب بيتك يا عم شنودة
خللا الفار لعب فى عبي ٠٠ والواد عبده شاطر فرارحى
وفتح فرن وقائد كمان ٠٠ بالزمة مش أجدع من المعلم
قطب اللي قاعد يقشر دره جنب الحيط ٠٠ لكن الراجل
شنودة خللا الفار لعب فى عبي ٠٠ تجيب الفلوس ياد
يا جارحى ولا تخليك فى السكروته ٠٠ دنا النهاردة فاطر
عسل نحل وعيش فينو ٠٠ بكره هافطر ملح ٠٠ حافظر
ملح يا جارحى ٠٠ والأكادة عم شنودة بيكذب ٠٠
شنودة : (واقفا على باب دكان قطب) انت بتكلم نفسك ياد ياجارحى
٠٠ اتجننت انت راخر ٠٠ السكروته جننتك ٠٠
الجارحى : عم شنودة ٠٠ مش عيب تكذب يا عم شنودة ٠٠

- شَنُودَة : انا يا واد كدبت *
- الجَارِحِي : انت مش قلتلى ان عبده ماشى فى السكة البطالة **
- والبت بكريه معاه **
- شَنُودَة : حصل ياواد يا جارحى **
- الجَارِحِي : امال بتنكر ليه قدام المعلم قطب **
- شَنُودَة : ياواد لازم تسياس امورك ** هوه كل شىء يتقال ياواد **
- هنتك جلف طول عمرك ** دول ناس شر وربنا يكفيننا
- شهرم ** لازم تسياس امورك *
- الجَارِحِي : يعنى اساسى امورى ** ياعم شَنُودَة ** طب هات
- سيجارة يا عم شَنُودَة *
- شَنُودَة : وحياتك ما احتكم على نفس *
- الجَارِحِي : طب هات قرش نشترى سيجارتين **
- شَنُودَة : ولا معايا ريحتهم **
- الجَارِحِي : يعنى اساسى امورى بقى يا جدعان ** عم عبده ** عم
- عبده **
- عبده : عاوز ايه يا جارحى **
- الجَارِحِي : هات ثلاثة جنيه **
- عبده : ثلاثة جنيه بتروع ايه *
- الجَارِحِي : مش على سبعتاشر *
- عبده : ايوه **
- الجَارِحِي : طب هات ثلاثة بيقوا عشرين *
- عبده : يعنى انت حتجيب الفلوس بكره **
- الجَارِحِي : هات بس يا عبده **
- عبده : مش اعرف هادفع فلوس ** عشان ايه **
- الجَارِحِي : هات يا عبده تحت الحساب **
- عبده : يعنى حتخورت دماغى تانى **
- الجَارِحِي : يا عبده هات امال ** ساييس امورك **
- عبده : خد خمسة جنيه اهى **
- الجَارِحِي : يعنى بيقوا كام **
- عبده : انت يعنى حتدفع **

الجارحى : بس اعرف حسابى يا عبده ..

عبده : الحساب يوم الحساب .. اسمع الساعة ثمانية عاوز
المخبأ نضيف .. وراعى أكل عيشك وأغسل المخبأ كويس

الجارحى : وايه فائدة غسيله يا عبده .. ماهو برضه هيتنوا وسخ
.. هيتنوا وسخ برضه دا ولا بحر النيل ينضفه ..

(يتحسس رأسه)

الهى يخرب بيتك يا عم ششودة ..

(سستار)

الفصل الثالث

نفس المنظر • بعد مضي زمن قصير من احداث المشهده
الثانى من الفصل الثانى • فترة الاستراحة فقط •• اى
ما يساوى العشرين دقيقة •
شئودة يجلس امام دكانه •• خرمانا •• مقلسا •
مهموما •• وكأنه يسبح فى عالم آخر •
يفيق فجأة بعد رفع الستار على صوت قطب يناديه :

قطب : يا شئودة •• ياشئودة ••

شئودة : مين ؟

قطب : انا قطب تعالى ••

(قطب يدخل المسرح وقد حمل فى حجره اشياء كثيرة منها
علب ماكولات محفوظة)

قطب : روح ياشئودة هات العلب اللى وقعت هناك دى ••

شئودة : علب •• علب ايه يا قطب ؟

قطب : اجرى بس هاتها وبعدين ابقى اسال •

(يخرج شئودة من حيث دخل قطب •• بينما يدخل قطب
الى دكانه فيترك فيه ما يحمل •• ثم يعود فيجد شئودة
قد احضر العلب التى سقطت منه)

شئودة : دى علب بولوييف يا قطب ••

- قطب** : ايوه اسم الله عليك ٠٠ والله انا ماكنت عارفها ياشنودة ٠
- شنودة** : مش عارفها ازاي ٠٠ دا البولوييف ده معروف قوى ٠٠
دا شيء معتبر خالص ٠
- قطب** : معمول من ايه ده يا عم شنودة ؟
- شنودة** : معمول من ايه ؟ البولوييف ؟ البولوييف ده أصله يعنى ٠٠
زى ماتقول ٠٠ بولوييف ٠٠
- قطب** : آه ٠٠ طب حط دول عندك انت فى الدكانة ٠٠ انا لسه
حاروح اجيب شيله تانية وشوية سجائر معتبرين ٠
- شنودة** : انت نطيت على كامب يا قطب والا ايه ؟
- قطب** : لا ابدأ وحياتك ٠٠ دا من مخزن الراجل الطيب الحاج
فهمى ٠٠ الراجل ده كويس قوى يا عم شنودة ٠٠
- شنودة** : ايوه باين عليه راجل طيب ٠
- قطب** : تعرف ياشنودة لما رحمت معاه المخزن جا مشاورلى على
كرم كده وقال الحاجات دى مالهاش عوزة عندنا ٠٠ تعرف
لقت ايه ٠٠ يا محترم ٠٠ حاجات بتاعة مية جنيه ٠٠
وانا حا اسيبك بقى عشان ارواح احولهم ٠٠ مش
ها اغيب عليك ٠
- شنودة** : روح يا قطب ربنا يسهلك ٠٠ روح يظهر النحس حايفسور
فى ستين داهية ٠
- قطب** : دا ربك كبير يا عم شنودة ٠٠ اهو رزقنا بالراجل الطيب
الحاج فهمى ده عشان ناكل من وراه لقمة عيش (يرغع
يديه الى اعلا) ربنا يخليك يا حاج فهمى ٠٠
- شنودة** : ربنا عرض صبرك خير يا معلم قطب ٠٠
- قطب** : ياسلام يا عم شنودة ٠٠ تصدق ان الراجل الامير الحاج
فهمى ده نفسه حلوة قوى ٠٠ طب ايه رأيك انه عاوز ييجى
يقعد هنا على طول ٠٠
- شنودة** : امال يا اخى ٠٠ راجل ابن اصول ٠٠ روح انت يا قطب
ربنا يسهلك ٠٠ روح ٠٠ (ينصرف قطب) روح والعسذرا
القيامة لتقوم (يدخل دكانه) اما افتح واحدة من دول
ادوقها ٠
(يظهر عبده وبكرية)

- بكرية** : اوعى يا عبده انا مش ناقصاك
عبده : ايه بس اللي حصل يا بكرية ؟
بكرية : انت عارف ايه اللي حصل ؟
عبده : وحياتك انت مانا عارف حاجة ..
بكرية : ماتتش عارف ازاي .. انا بقالى اسبوع خدت منك ايه ؟
عبده : انت واخده منى الشهر اللي فات ميت جنبه يا بكرية .
بكرية : احنا فى الشهر اللي فات والا فى النهاردة ..
عبده : وانت يعنى خدتى والا ماخدتيش ماهو كله علشانك ..
 انا بحوشه لأمى ماهو عشانك انت .
بكرية : اسمع يا عبده .. انا مبقتش بكرية بتساعة زمان .. انا
 الكلام دا مابقاش يخش مخى .. فلوسك انت حاجة ..
 وفلوسى انا حاجة تانية .. وعلى رأى المثل دراعك اليمين
 اقربلك من دراعك الشمال .
عبده : انت فاهمة انى باضحك عليكى يا بكرية .. فاهمانى
 عاوز اخمك .. طب خدى .. انا محوش تلت تلاف جنبه
 شقا العمر كله .. خديهم اهم ..
 (يضرب يده فى وسطه وينزع حزاما من الجلد يفتحه
 ينزع منه النقود)
 الفلوس ايه .. خليها معاكى انت .. عشان تعرفى اننا
 اكرم منك .. انا باموت نفسى فى الشغل عشان ايه ..
 عاوز اتجوزك يا بكرية .. واعيشك طول عمرك واحدة
 ست .. هاعوضك الايام الغم اللي شغناها دى .
بكرية : وهانسيب الشغلة دى يا عبده ..
عبده : امال انت فاهمة ايه .. انا وحياة بكرية لو كانش دول
 انجليز ماكنت عملتها ابدا انما الواحد بيقول دول جماعة
 انجليز لا تعرفهم ولا يعرفونا وبكره يغوروا فى سبتين
 داهية واعيش انا وانت لوحديننا يا بكرية ..
بكرية : (وهى تتناول المبلغ) انا خايفة يا عبده ..
عبده : ليه بقى يا بكرية ..
بكرية : ياريتك بعدتنى عن الجو ده .. ياريتك اشتغلت انت فيه
 وبعدتنى عنه .. يمكن كنت معاك حاجة تانية خالص ..

عبده : وانا كنت عارف ان انا هاجبك يا بكريه .. طب دنا لما
 لضعمت معاكى كنت عاوز اجر رجلك وبس .. كنت عاوز
 اشغلك وخلص لكن اعمل ايه .. حبيتك يا بكريه وانا عمرى
 ما حبيت .. حتى امى ما حبتهاش يا بكريه .. كنت دايمى
 باشوقها وازورها صحيح .. لكن عمرى ما حبتنا شوقى
 عمرى ما حبيت الا انت .. والحرب فاضل عليها تلت اربع
 تشهر وتغور فى ستين داهية .. نكون عملنا قرشين ..
 ونعيش ملوك زمانا .

بكرية : طيب يا عبده انا حالخش اشيل الفلوس جوه واجى ..
 استثنانى خمس دقائق بس ..

عبده : هوه ابوكى جوه .

بكرية : انا عارفه .. مش انا جايه معاك لكن ما دام مش قاعد
 مطرحه يبقى جوه .. حيروح فىن يعنى .

عبده : طب ماتغيبيش .

(الحاج فهمى يدخل المسرح متلصصا)

عبده : (يفاجئه) مرحب حاج فهمى ..

الحاج فهمى : (مرتبكا) اهلا عبده .. ابن حلال ، دنا بدور عليك ..

عبده : خير انشاء الله ..

الحاج فهمى : ماهو كله خير انشاء الله .. اسمع يا عبده (ينتحى به
 ركنا) الا اما يكون واحد بيحب واحده يا عبده يقولها ايه؟

عبده : يقولها كل حاجة .

فهمى : مش فاهم .

عبده : مش هوه بيحب الست والست بتحبه ..

فهمى : ايوه يا عبده ..

عبده : خلاص يلاغيها ..

فهمى : يا سلام .. يعنى الواحد يلاغيها يا عبده ..

عبده : امال .

فهمى : طيب وايه الملاغية دى بقى .

عبده : كلمتين حلوين كده .. قرصة كده .. بوسة كده .. امال

المسالة فهلوة وتفتيح عين ..

فهمى : يا سلام .. يعنى الواحد يلاغيها .

- عبيده : امال ٠٠
 فهمي : طيب ايه هيه الملاغية دى يا عبده ٠٠
 عبده : يقولها يا حبيبتى يا قمر ٠٠ انا بدوب فيكى ٠٠
 فهمي : الله ينور عليك ياواد يا عبده ٠٠ تعرف انا كنت لايص ٠٠
 مش عارف أقول ايه ٠٠
- عبيده : وهيه دى حاجة الواحد يلوص فيها ٠٠ دى حاجات
 بولوتيكاً كلها ٠
- فهمي : حاكم انا يا عبده خام فى الحاجات اى ٠
 عبده : العفو يا حاج فهمي ٠
- فهمي : زى مابقولك كده ٠٠ والله ٠٠ تعرف يا عبده ٠٠ انا لما
 كنت شاب ٠٠ كنت غرقان لشوشتى فى الطين ، ماكنتش
 لاقى احلق ، ولما ربنا سهلها بقيت غرقان لشوشتى برضه
 ٠٠ بس مش فى الطين يا عبده ٠٠ فى المونى ٠٠
 (تخرج بكريه من دكان المعلم قطب متزينة)
- بكرية : ازيك يا حاج فهمي ٠٠
 فهمي : اهلا ٠٠ ازيك يا بنتى ٠٠ هو ابوكى جوه ٠٠
 بكرية : لا ٠٠ ليه ٠٠
 فهمي : ده انا كنت عايزه فى كلمتين ٠٠
 بكرية : انده لك امى يا حاج ٠٠
 فهمي : لا انا عارزه هوه ٠٠ انا حاقعد هنا استناه ٠٠
- عبيده : طيب عن اذنك يا حاج فهمي ٠٠ اصلين مشوار وراجعين
 (يخرج عبده وبكرية)
- (الحاج فهمي متقدما فى حذر ناحية دكان قطب ٠٠
 فيفاجأ بخروج شنودة من الدكان وهو يتلمظ)
- شنودة : (خارجا من الدكان ناظرا بدهشة للحاج فهمي وهو يتسلسل
 الى دكان قطب ٠٠ يرقبه لحظة) صباح الخير يا حاج فهمي
- فهمي : (مذعورا) بسم الله الرحمن الرحيم ٠٠ مين ٠٠ ازيك
 يا عم شنودة ٠٠
- شنودة : اهلا بالحاج فهمي ٠٠ اتفضل ٠٠
 فهمي : هوه قطب مارجعش لسه والا ايه ٠٠

شئودة : رجع وراح تانى يا حاج ٠٠ ده بيدعى لك قوى عشان
الحاجات اللى انت قولتله يحولها م المخزن ٠٠

الحجاج : واجب برضه ياعم شئودة ٠٠ الناس لبعضها على كل حال
شئودة : لا والله اصيل يا حاج فهمى ٠٠ ماتعد يا راجل ٠٠

فهمى : انا خايف اعطلك والا حاجة يا عم شئودة ٠٠ يكون وراك
مشوار عاوز تروحه ٠٠ ان كان وراك مشوار روح ٠٠
روح ٠٠ روح ٠٠

شئودة : حاروح فين يا حسرة ٠٠ دنا مابصدق حد اقعد معاه ٠٠
دنا لما اشوف حد اقعد معاه بابقى فرحان قوى ٠٠ لابقى
ورانا شغلة ولا مشغلة ٠٠

الحجاج : بكره تتعدل يا عم شئودة ٠٠ شئء الهى يا عم شئودة انا
بحب الحتة دى ٠٠ زى مايكون حد عملى عمل ٠٠

شئودة : ماهى حتة بتاعة حظ يا حاج فهمى ٠٠ وانت راجل بتاع
حظ طول عمرك ٠٠ بس يا خسارة القعدة ماتحلوش الا
بالقرزاة ٠٠

فهمى : طيب ماتجيب ازازة ٠٠

شئودة : ومنين يا حاج فهمى ٠٠ آل العين بصيرة والايدي قصيرة ٠٠
الحجاج : كلام ايه دا اللى انت بتقوله ٠٠ ان ماكانش معاك فكاه
خد فكاه لحد ربنا مايفكها ٠

شئودة : مالوش لازمة ٠٠

الحجاج : مالوش لازمة ازاي ٠٠ انت بتشرب ايه ٠٠

شئودة : زمان والا دلوقت ؟ ٠٠

الحجاج : هره انا باسالك زمان والا دلوقت ٠

شئودة : انا عارف ٠٠ وحياتك انت مايقيت اعرف زمان من دلوقت
غير بالصنف ٠٠ حاكم زمان كنت اشرب كونياك ٠٠
وبيعدين مسكت فى العرقى ودلوقت بشرب طافيا ٠

الحجاج : والطافيا دى بكام يا عم شئودة ٠٠

شئودة : الازازة بربع جنيه ٠٠

الحجاج : جنيه ايه لحد ربنا مايفرجها ٠٠ قوم اخطف رجلك هات
الازازة خللى القعدة تحلو

- شَفُودَة : (ينهض) طيب انا مش هاغيب عليك
الحجاج : والا غيب ٠٠ انا قاعد هنا مستنظرك ٠٠
(ناظرا نحو دكان قطب) يا جميل مافضل مستنظرك يا حلو
- شَفُودَة : (يتوقف ٠٠ عن المشى وينظر لنفسه من الخلف) جميسل
المنظر عايجك قوى يا حاج فهمى .
- الحجاج : النفس الحلوة لها الجنة ٠٠ طب وحياة سيدنا النبى المنظر
هنا احسن م القبة الفداوية .
- شَفُودَة : طيب خليك قاعد بقى ٠٠ انا مش حاغيب عليك (ينصرف)
الحجاج : لا خد راحتك قوى ٠٠
- (ينهض ويقترب من دكان المعلم قطب ٠٠ ويزعق عليه
بصوت خفيض) يا معلم قطب ٠٠ يا معلم قطب ٠٠
- ام بكريه : ايوه ٠٠ مين ٠٠
الحجاج : انا الحاج فهمى ياست ام بكريه .
ام بكريه : اهلا وسهلا ٠٠ اتفضل ٠٠
- الحجاج : مالوش لزوم ٠٠ اصل انا كنت عاوز اقول لك كلمتين ٠٠
ام بكريه : ايوه يا حاج خير باذن الله .
- الحجاج : خير يا ست ام بكريه . الناس لبعضيهيا برضه يا ست
ام بكريه ٠٠ وانا راجل ألفى ومبسوط وربنا رزقنى
وقلوسى جاهزة والحمد لله ٠٠ وعاوز يعنى ٠٠٠
- ام بكريه : اللى انت عاوزه على عينى وراسى يا حاج .
- الحجاج : تسلمى يا ست ام بكريه ٠٠ انا عاوز أقول يعنى آدى
عشرة جنيه يمكن تكونوا محتاجينها ٠٠ وكل شهر انشاء
الله مستعد أدفع زيهم وان احتجتوا حاجة فى نص الشهر
انا خدام .
- ام بكريه : الهى يخليك لشبابك يا حاج فهمى .
- الحجاج : (ضاربا اياها على صدرها) دهنه ٠٠ هوه عاد شباب
بقى يا ست ام بكريه .
- ام بكريه : ليه يا حاج ٠٠ دا انت شباب ملو هدمك ٠٠ هو انت
بيعجبك العيال بتوع الأيام دى . دول ما فيهمش مروة ٠٠
هو فيه رجالة غير بتوع زمان .

- الحاج :** (ضاحكا) أيوه ما هو الدهن فى العتاقى .
- ام بكرية :** اسم الله عليك .. حقه بقينا عتاقى يا حاج .
- الحاج :** بقى انت عتاقى يأم بكرية .. هانت البدارة بحق وحقيق ..
- ام بكرية :** (بدلال) والله اللهم ما خلا فى الواحد حاجة .. دا أنا كنت اسم الله على مقامك بدر منور .
- الحاج :** يا سلام يا ست ام بكرية .. تعرفى انا مانمتش من ليلة أول امبارح .
- ام بكرية :** ليه يا خويا بعد الشر عليك .. عيان .
- الحاج :** ولا عيان ولا حاجة .. أنما شىء الهى زى ما يكون شىء بيجرجرنى ع الحتة دى .
- ام بكرية :** (بدلال) ما هى قعدة شنودة حلوة .
- الحاج :** داهية تقطع شنودة وأيامه .. هوه لو كان عشان شنودة لوحده كنت بصيت فى خلقته ..
- ام بكرية :** (بدلال أكثر) أمال عشان مين يا حاج ؟
- الحاج :** أنا حكم ما بقتش طابق خلاص .. أنا .. أنا .. أنا ..
- ام بكرية :** انت ايه يا حاج فهمى .
- (تسمع وقع أقدام)
- الحاج :** دا فيه حد جاى ..
- ام بكرية :** طيب لما أجرى ع الدكان أحسن أنا راسى عريانة .
- الحاج :** طب ما تخشى هنا فى دكان شنودة لحد ما يفوت .. خشى مافيش حد جوه .. (تدخل دكانة شنودة ويدخل خلفها)
- شنودة :** (يظهر على المسرح صاحب الأثر الذى سمعه الحاج وظن أنه عبده معه زجاجة طافية وورقة ملفوفة فيها بعض الطعام .. ينظر الى كرسى الحاج طويلا) .. هو راح فين ياخويا .. الناس بقت زى فرقع لوز ليه اليومين دول .. ياللا (يجلس ويفتح الزجاجه ويشمها) يا سلام (يغنى) والله زمان وانت حارمنى .. أما اقوم أجيب كباية من جوة ...
- (ينهض ويهم بدخول الدكان فيفاجأ بالحاج وام بكرية)
- (يقف مكانه لحظات يفكر بعمق فى الخطوة التى يجب

عليه اتخاذها ثم ينسحب دون أن يشعر به الحاج أو أم
بكرية ويعود الى مجلسه وقد بدا عليه أسى شديد) .

شنودة : (يفتح الزجاجاة ويشرب ربعها مرة واحدة) هيه ٠٠ دكانتى
بقت مخبأ مافيش حد أحسن من حد ٠٠ بقيت جارحى أنا
راخر (ممسكا بالفاصلة) بس من غير سكروثة ٠٠
(ممسكا الزجاجاة) السكروثة بتاعتى أهه (يشرب) وصلنا
يا جدعان ٠٠ وصلنا ٠٠

الله ٠٠ بقيت فى الجيش المرابط أنا ٠٠ بقيت جىارحى
والقيامة ماقامتش .

أم بكرية : (تضحك) لا والنبي يا حاج فهمى ٠٠

شنودة : حلر قوى ٠٠ بقيت فرارجى يا جدعان ٠٠

(يشرب) فتحت فرن يا شنودة ؟ (ينظر للزجاجاة) بس
فرن ايه ده اللى بازازة ٠٠ دا ولا اللى فاتح سبيل .
(يدخل الجارحى المسرح مهرولا)

الجارحى : عم شنودة ٠٠ ماشفتش الواد عبده .

شنودة : لا ٠٠ يا جارحى ٠٠ تعالى ياواد يا جارحى ٠٠ تعالى سلم
على انت جدع يا واد .

الجارحى : مانا طول عمرى جدع يا عم شنودة .

شنودة : لا انت النهاردة اجدع .

الجارحى : عجائب ياخواتى ٠٠ انت يعنى النهاردة ملعلع قوى
والازازة باين عليها لسة طازة .

شنودة : أصلى فتحت مخبأ ياواد ٠٠

الجارحى ! فتحت مخبأ ٠٠ وخذت اذن م الحكومة .

شنودة : لا مخبأ اهلى .

الجارحى : وهنخبى فيه انجليز يا عم شنودة .

شنودة : لا ياواد يا جارحى ٠٠ حاخبى فيه حجاج .

الجارحى : والحجاج حيستخبوا ليه ؟ خايفين م الطيارات روخرين .

شنودة : لا خايفين من المعلم قطب

الجارحى : طب لما أقوم أشوفه ٠٠ حاكم حصل حته دين فصل

النهاردة يا عم شنودة ٠٠

شنودة : كده ٠٠ فصل ايه اللى حصل ؟

الجارحى : النهاردة فيه تفتيش ع المخبأ ٠٠ وعنده كان معاه جماعة
عاوزين يأجروه ٠٠

شنودة : كده ٠٠ لا قوم دور عليه ٠٠ بقى مخبأك عليه تفتيش
النهاردة الحمد لله مخبأى أنا سكته سالكة ٠٠ وما عندوش
مفتشين *

الجارحى : الله انت صحيح فتحت مخبأ يا عم شنودة ؟

شنودة : أمال يعنى بهزر ياواد *

الجارحى : طب أجبك عسكري جيش مرابط يقعد عليه *

شنودة : مانى قاعد أهه ٠٠ مانى مرابط أهه يا جارحى ٠٠ ايه
الفرق ياواد ٠٠

(ناظرا للملابسه) والا عشان دا أبيض أصبغه كاكى اذا
كنت عاوز ٠٠

الجارحى : انت باين عليك سكرت وبتخرف *

شنودة : والله ماننت فاهم حاجة ياد يا جارحى ٠٠ حتتك طول
عمرك بهيم ٠٠

الجارحى : هوه القطران اللى انت بتشربه دا حيخلى فيك عقل والله
ما حيخلى فيك عقل (ينصرف) *

شنودة : عنه ما خلا ٠٠ احنا يعنى عملنا ايه بالعقل (يعنى)
العقل زينة ٠٠ (يشرب الزجاجاة) العقل يا هوه ٠٠ والا
أقف وأقول النحل يا هوه ٠٠ (يصفق بيديه) النحل
يا هوه النحل ياهوه ٠٠ يا عالم الغارة ٠٠ خلصت ٠٠
دول يظهر انهم ماتوا ٠٠ أما أقوم أخطف رجلى أجيب
ازازة تانية ٠٠ أجيب ازازة تانية ماحدث عارف ٠٠
فرصة ٠٠ يمكن الحاج ما يرجعش مخبأى تانى ٠٠ يمكن
يروح للجارحى ٠٠

(ضحك أم بكيرية)

قطب : (يلتفت ناحية الصوت) منين ياخويا الحاجات الحلوة
دى ٠٠ دكان عبده وقافل ٠٠ يكون شنودة ٠٠
(ترتفع الضحكات مرة اخرى)

قطب : الله ٠٠ مظبوط من عند شنودة ٠٠ الرجال اتجنن ٠٠
لازم وقع فى وزة نضيفة *

(يقترّب من ناحية دكان شنودة ثم يتراجع) اخص عليك
صحيح شايب وعايب (ترتفع الضحكات مرة أخرى)

قطب : (مبتهجا فى صحب) يا ميت حلوة ..
(ترتفع الضحكات مرة أخرى)

قطب : (صائحا) ، يا ترى منين الوزه دى • ياما نفسى أشوفها
بعينى ..

اقولك يا عم شنودة (يجلس) والله لقاء ع الباب لحد
ما تطلع .. أما حتبقى فرجة (يفتح بعض اللعب ويأكل)
(يدخل شنودة المسرح ومعه زجاجة)

قطب : الله .. مين .. شنودة ؟

شنودة : المعلم قطب (يندفع نحوه) ازيك ..

قطب : ازيك انت .. انت بره والشغل داير فى دكانك ..

شنودة : (مرتبكا) أنا بالحق ما شفت حاجة يا معلم قطب ..

قطب : دنا باحسبك انت يا شنودة ..

شنودة : وأنا واللى خلقك ما شفت حاجة يا معلم قطب ..

قطب : ما تيجى نشوف دا مين •

شنودة : احنا مالنا يا قطب • ماتخلينا فى حالنا •

قطب : تخليك فى حالك .. حلوة دى .. دى دكانك ياشنودة •

شنودة : ما يمكن أرواح يا معلم قطب •

قطب : أرواح ؟ الأرواح بتزغزغ بعض يا شنودة •

شنودة : ما يمكن أرواح ناس زى الواد عبده •

قطب : يا راجل اوعى أما نشوف مين اللى جوه .. مادية ..

يكون واد انجليزى جوه الدكان ..

شنودة : ماتفرض انه انجليزى يبقى حنخش ليه .. مش جايز يكون

معاه نار يا معلم قطب ..

قطب : وافرض معاه نار .. اذا كان انجليزى مش حنتخانق ..

نغوره .. فى ستين داهية ويس ..

شنودة : ياقطب مالناش دعوة ..

قطب : يا راجل اوعى .. الله بقى .. هوه احنا جنفتح فرارجية

زى الواد عبده (يندفع نحو الدكان وشنودة خلفه) الله

الحاج فهمى .. ومين ؟ أم بكريّة أم بكريّة بتعملى ايه
هنا يا ست ..

الحاج : احنا يا معلم قطب من غير مؤاخذة ..
قطب : ومن غير مؤاخذة كمان يا حاج فهمى .. من غير مؤاخذة
يا بر فلو س حاضرة والحمد لله .. ياراجل يا طيب ..
شنودة : ما بلاش الفضايح دى يا قطب .. الحاج كان بيتفاهم مع
أم بكريّة .

قطب : بيتفاهم يا شنودة .. بيتفاهم .. بقى أنا اللي قاعد طول
عمرى محافظ على شرفى يجراللى كده .. ومن مين ..
أم بكريّة .. اوعى .. سيب (يخلع الجلباب) اوعى
يا شنودة (يمزق الفانلة)

شنودة : خد رايح فين .
قطب : اوعى سيبينى يا شنودة .. أحسن أجيب كرشك ..
الحاج : أنا خدامك يا معلم قطب .. اللي انت عاوزه كله أنا
خدامك .. فلو سى حاضرة والحمد لله ..

قطب : خدامى .. يا ضلالى .. أنا المعلم قطب يحصللى دا كله ..
طب على الحرام من عيشتى لجايب كرشك (يندفع نحو
الدكان وشنودة خلفه)

الحاج : هو قطب اتجنن ولا ايه ..
أم بكريّة : انت واقف ليه .. ماتيلا بينا ..
الحاج : ياللا بينا على فين يا أم بكريّة .
أم بكريّة : ياللا نهرب من هنا ..
الحاج : أهرب فين بس .. أنا راجل صاحب عيال وعندى أشغال ..
أنا ورايا أشغال يا ست أم بكريّة .

أم بكريّة : أشغال فى عينك راجل ما تختشيش .. ولما وراك أشغال
ايه اللي جابك تخرب على ..

الحاج : أشغال بس يا ست أم بكريّة .. أشغال ..
أم بكريّة : (تصفعه بالقلم) امش قدامى ياراجل يا عرة ..
قطب : اوعى يا شنودة .. أنا لازم أشرب من دمهم ..
شنودة : ياراجل اعقل ..

قطب : اوعى يا شنودة (يصفعه على وجهه)

(يندفع بالمسكين الى داخل الدكان) ويكره الناس قد
تجمعوا حول شنودة)

اصوات : ايه العبارة يا خواجه شنودة *

شنودة : عبارة سودة بعيد عنكو *

اصوات : ايه اللي حصل ؟

شنودة : ولا حاجة **

اصوات : جرا ايه للمعلم قطب يا عم شنودة *

شنودة : مصيبة كبرى بعيد عنكو :

(يندفع قطب خارجا من الدكان)

قطب : (والمسكين فى يده) همه راحو فين ** راحو فين ؟

(يخرج وخلفه شنودة)

يبدأ الناس فى الانصراف ويتبعون قطب وشنودة ويخلوا
المرح تماما ** ويدخل سمير قادما من أحد الحوارى **
يرتدى بدلة الشغل ليتقدم الى دكان شنودة وينادى عليه
فلا يرد أحد فينادى على قطب ** فلا يرد أحد فيجلس
على الكرسي **

سمير : همه راحوا فين ياخويا ؟ دى حكاية تنكتب فى الجرائد **

عم شنودة وقطب سابوا الحتة دا لازم للشديد القوى **
(يجلس ويفتح جرنالا ويقرأ)

سمير : (يقرأ) الألمان ينسحبون على طول الجبهة * يتوقف عن
القراءة عندما تتصاعد فى الجو ضحكة امرأة (فينظر
نحو مصدر الصوت فيرى هدية فى ملابس صارخة الألوان
ومعها جندي انجليزى يترنح من شدة السكر ، هدية معها
سيجارة وسكرانة فيهب سمير واقفا ينظر نحوهما بغیظ) **

هدية : (تضحك) هالوا سمير ** هاو دو يو دو *

سمير : اخص عليكى وعلى اللى رباكى ** مش مكسوفة من نفسك
والنبي **

هدية : (تتوقف مع العسكري امام سمير) مكسوفة من ايه يادلعدي
قاعدة مع قطب ، مصاحبة شنودة ، ملطوطة طول النهار
جنب الحيط لا شغلة ولا مشغلة (تضحك)

الانجليزى : (ينظر لهدية ويشاور على سمير) نو جود **

- سمير** : طب امشى انجرى من هنا أحسن و حياة النبي اشرب
من دمك ..
- هدية** : هه .. ما يحكمش .. حامب شوية ما تتحقمش قوى كده ..
واقفة فى ملكك انا .. والا واقفة فى ملكك ..
- سمير** : والنبي ان ما مشيتى لموتك ..
- هدية** : تموتنى .. تموتنى دا ايه يادلعدى .. ما يحكمش ..
- سمير** : (يتقدم سمير نحوها) خدى الكلب دا فى ايدك بقولك
وانجرى من هنا *
- الانجليزى** : ايه ولد * ياللا .. نو جود بوى
- سمير** : (يدفع هدية بيده) غورى فى ستين داهية *
- الانجليزى** : ولد شوقتى بنت *
- سمير** : روح اتنيل انت راخر ..
- الانجليزى** : يو نايت ..
- سمير** : دنا نايت أبوك .. (يضربه والانجليزى يبادل الضرب ..
ثم يقع سمير على الأرض فينتزع الانجليزى مطواة من
جيبه ويهجم بقتل سمير فتصرخ هدية وتهجم على الانجليزى
من الخلف فيدفعها بيده وتسقط على الأرض فتتنهض وتسحب
زجاجة عم شنودة وتنهال بها ضربا على رأسه ليسقط على
الأرض ثم ينهض فتنهال عليه ضربا مرة اخرى فيسقط على
الأرض ثم ينهض ويصرخ ويفر مذعورا فتحاول ان تلحق
به فيهجم عليها سمير ويمنعها فتحاول اللحاق بالانجليزى.
وقد استحوذت عليها حالة هستيرية وتبكي بحرقة) *
- سمير** : ايه يا هدية .. هدية انت كنتى هتموتى .. العسكرى.
الانجليزى ..
- هدية** : (وهى تبكى) ما هو كان حيموتك يا سمير ..
- سمير** : طيب ياللا بينا يا هدية .. ياللا يا هبيبتى ..
- هدية** : حنروح على فين يا سمير *
- سمير** : تعالى نروح اى حته المهم نبعده دلوقت عن الحته دى *
- الراجل الانجليزى** ده مش حيسكت *
- هدية** : طب بس انا حاروح فين *

(يدخل شنودة لامثا متعبا)

شنودة : (ناظرا لسمير) ايه الحكاية يابنى يا سمير ؟
سمير : ولا حاجة يا عم شنودة دا واد انجليزى رذل رما جتته
علينا .

شنودة : ومين دى .. هدية .. ازيك يا ام مزينة ..
هدية : جرا ايه يا عم شنودة .

سمير : دى كانت حتموت الانجليزى عشانى يا عم شنودة ..
شنودة : هدية .. اللى كانت حتموت الانجليزى .. عجيب ..
سمير : اى والله يا عم شنودة .

شنودة : طب على خيرة الله .. ربنا يهدى العاصى
سمير : مسكينة والله يا عم شنودة اهى مش عارفة تروح فين ..
شنودة : انتو مش بتحبوها بعض ما تتجوزوا وتتأووا فى اى حقة .
سمير : فين بس يا عم شنودة ما انت عارف ازمة المساكن ..
دنا وامى ساكنين فى حقة اودة .. يعنى اخدها تنام معايا
انا وامى .

شنودة : ما تنام انت عندها يا سمير .

سمير : ماهى ساكنة مع اربعة من زميلها اللى بيشتغلوا فى صالة
شوشو فرنساوى ..

شنودة : ورطة بالحق يا سمير .

سمير : اهى لما جت الفاس فى الراس الواحد اتلبخ يا عم
شنودة ..

شنودة : وحتلبخ ليه .. ما تيجى تناموا فى دكانتى .

سمير : صحیح يا عم شنودة .. يعنى نقدر نقعد كام يوم كده
لحد ما ندبر امورنا .

شنودة : الدكان تحت امرك يابنى .. روح هات اى حاجة تناموا
عليها وتعالى اقعده فى الدكان ..

سمير : والله فكرة ياعم شنودة ايه راك يا هدية ..

هدية : انا ماليش راى يا سمير .. اللى تشوفه .

سمير : يعنى ننام فى دكان شنودة .

هدية : اللى تشوفه ياسمير .

سمير : طيب يلا بينا يا هدية .. ياللا نجيب اى حاجة ونيجى ..
(ينصرفان من المسرح ويبقى شنودة)

شنودة : (ناظرا الى الجهة التى انصرفا منها) بس اياك تصدق
أمال وتعيش معاه . (ممسكا بالزجاجاة) انكسرت رخوة
(ضاربا يده فى جيبيه) طيب نروح نجيب ازاوة تانية ..
بس اياك ربنا ما يرزقناش باللى يكسرهما .. (ينصرف)
(بعد انصرافه يدخل المسرح الانجليزى الذى ضربته
هدية .. ومعه جنود كثيرون يشير لهم الى الشارع ويتكلم
معهم ثم يسقط مترنحا على الأرض فاقد الوعى ..
ينهال الانجليز تكسيرا وتحطيمًا فى الشارع ويعتدون على
المارة اثناء المعركة يدخل قطب الى المسرح ممزق الغائلة
منكوش الشعر شاهرا سكينه فى يده فيفاجأ بالانجليز)
قطب : ايه دا يا اولاد المجنونة .. غليتوا المش علينا وخربتوا
بيتنا .. خربتوا بيوتنا يا اولاد الهرمة .

(يتحاشاه الانجليز فى بداية الامر .. ثم ينهال عليه
أحدهم بقضيب حديدى فى يده ويهوى على راسه)

قطب : آى .. وكمان حتموتونى طب خد (يضرب احدهم
بالسكين ثم يضرب الآخر ويجرى فيجرون خلفه وهم
ينهالون عليه بقضبان الحديد والزجاجات والمطاوى ..
يسقط قطب فى نهاية المسرح .. ثم نهض ويختفى والانجليز
خلفه يتبعونه فى اصرار ثم يعودون ينظفون أسلحتهم
ويصملون الانجليز الجرحى وينسحبون من المسرح ..
وتضاء الأنوار ومع الأنوار التى تضاء بالتدريج يدخل
عبده والجارجى وبكرية المسرح ..

عبده : ايه ده .. بسم الله الرحمن الرحيم .. هيه حصلت غارة
والا ايه ..

بكرية : يعنى هيه الغارة مش حتحصل الا على شارعنا .. ما الدنيا
كلها فى أمان الله .

عبده : أمال ايه اللى حصل .. دا زى مايكون طور هايج .. دخل
الشارع .

الجارجى : غضب ربنا وحياة سيدى بدر .

عبده : يا أخى اتنيل واقفل بقك انت راخر ..

الجارحى : ليه هو انت متسد بقى كمان يا عبده .. :- بتاجر المخبأ
ولا بتاجر بقى ..

عبده : انت تتكتم ..

الجارحى : طب أنا مش ماتكتم يا عبده .. أنا مش ماتكتم ..

بكرية : احنا حتتخانق والا تشوف ايه اللي حصل

عبده : اللي حصل ما هو باين قدام عيننا أه ..

بكرية : (تنادى على أمها) يا ماما .. يا ماما

عبده : ماما ايه انت رخرة .. ما الدكان قدامك حتت أه .. مزه
معقول يبقى فيه ماما جوه

بكرية : آمال ايه اللي جزا يا عبده (تبكى) يا حبيبتى يا ماما ..

ياترى ايه اللي جرى ..

(يدخل شنودة المسرح يترنح من شدة السكر)

شنودة : يوه .. يوه .. يوه .. ايه ده .. هو اتجنن المعلم
قطب ..

عبده : ايه اللي حصل يا عم شنودة ..

شنودة : المعلم قطب جرى ورا مراته والحاج فهمى

بكرية : (صارخة) يا حبيبتى يامه .. يا حبيبتى يامه ..

عبده : جرى وراهم ليه ..

شنودة : ضبطهم مع بعض فى المخبأ ..

عبده : (للجارحى) انت فاتح المخبأ على البحرى يا ضلالى

شنودة : لا يا عبده .. مش مخبأ الجارحى دا مخبأ تانى
مخبأ أهلى

بكرية : (باكية) وأبويا فين دلوقت يا عم شنوده

شنودة : أبوكى مسك سكينه وجرى وراهم ..

بكرية : ياللا يا عبده نهرب أنا خايفة من أبويا ..

عبده : وحتهرب نروح فين احنا عملنا حاجة

بكرية : أنا خايفة يا عبده ياللا نروح اسكندرية ..

عبده : ايه اللي حيودينا اسكندرية احنا ربنا سهلنا هنا والحمد
لله

بكرية : أنا خايفة أبويا يموتنى يا عبده

- عبيده : وحيمرتك ليه ؟ هوه اتجنن •
 شثوذة : هو اتجنن بس دا الجنان كويس •• دا اتخبل فى عقله
 بعيد عنكو •••
- عبيده : الفلوس فين يا بكريه •
 بكريه : الفلوس معايا عاوز منها ايه •
 عبيده : ماتيبها وياللا بينسا •
 بكريه : حنروح اسكندرية يا عبده •
 عبيده : اسكندرية ايه ويتاع ايه •• احنا نشوفلنا مطرح هنا قريب
 نقعد فيه لحد ما الأمور تهدا •
- بكريه : يعنى مش عاوز تروح اسكندرية يا عبده •
 عبيده : بعدين تروح اسكندرية يا حبيبتى •• بعدين •• لما الحرب
 تخلص نبقى نروح أى حمة على كيفنا •• اسمعى ••
- عبيده : انا حسنتناكى عند المخيا عشان انا عندى مغاد مهم قوى مع
 واحد انجليزى مليون فلوس يلا ما تفبييش خليك معاما
 ياواد يا جارحى ••
- بكريه : واد يا جارحى •• تيجى تروح معايا اسكندرية •
 الجارحى : والمخيا يا بكريه •
 بكريه : انت يعنى بتاخذ ايه م المخيا •
 الجارحى : اهو رينا رازقها •
 بكريه : اهو برضه ميرزك •
 الجارحى : وعبده مش حبيجى معانا •
 بكريه : انت مالك ومال عبده •• انت حتيجى معايا والا لا ••
- الجارحى : ايوه بس هاعمل معاكى ايه ؟
 بكريه : تهرب معايا •• استنى اما اخش اجيب الفلوس واجى
 (تدخل المسرح هدية وسمير يحملان بعض الأمتعة)
 سمير : ايه دا يا واد يا جارحى •• ايه اللى حصل •
 الجارحى : عمك قطلب اتخبل فى عقله •• قتل مراته والحاج فهمى
 سمير : وراح على فين يا جارحى ؟
 الجارحى : داير زى المجنون فى كل حمة • هيه عين توصابتنا وحياة
 سيدى بدر •

- سمير** : لا حول ولا قوة الا بالله .. يا ليا هدية .....
- (يقتربان من دكان شنودة) يا عم شنودة .. عم شنودة
(يدخلان)
- بكرية** : (تخرج من الدكان) قلت ايه يا جارحى .
- الجارحى** : ها قول ايه بس يا ست بكرية .
- بكرية** : حتيجى معايا والا لا .
- الجارحى** : ويس حاجى معاكى اشتغل ايه .
- بكرية** : تشتغل زى عبده .
- الجارحى** : وهوه انا اعرف اشتغل زى عبده .
- بكرية** : مالكش دعوة بالشغل .. انت تتجوزنى ويس .
- الجارحى** : (يفرح) اتجوزك انت يا بكرية .
- بكرية** : ايوه .. الست مادام متجوزة تبقى حرة .. ما حدش له دعوة بيها .
- الجارحى** : طب وناكل طوب يا بكرية .
- بكرية** : ماحنا حنشتغل .. وانا معايا كمان تلت تلاف جنيه ..
- بتروح عبده نصرف منهم .
- الجارحى** : تلت تلاف ايه .
- بكرية** : تلت تلاف جنيه .
- الجارحى** : ياللا بينا يا بكرية .. سلامو عليكو يا سمير ..
- سمير** : على قين يا جارحى .
- الجارحى** : على بلاد الله .. سلامو عليكو . انا حاتجوز بكرية .
- سمير** : مع السلامة يا جارحى .
- (يخطفى الجارحى خلف بكرية)
- مسدية** : هفصفت الحنة والله يا نامى .. يا ميث خسارة .
- (يخرج شنودة من الدكان)
- شنودة** : (تنطلق صفارة الانذار) ايوه ازعقى .. ازعقى ما نقت خراب . وحياتى العذرا القيامة لتقوم .
- مسدية** : ولا حتقوم ولا حاجة يا عم شنودة .. دا ريك بيمتحن العباد .. ويا بخت اللى ينجح .
- شنودة** : ايوه يا بخت اللى ينجح . يا بختك انت يا هدية .

هـدية : انا يا عم شنودة • دنا ساقطة بالثلاثة •
شنودة : انت لسه قدامك كثير • انما احنا خلاص بقى ياللا حسن
الختام •

هـدية : ولا حسن الختام ولا حاجة •• بكره تتعدل
(يدخل عبده الى المسرح لامثا زائغ النظرات)
عبده : عم شنودة •• البت بكرية فين هية والواد الجارحى
شنودة : والله مانا عارف يا عبده •• هو انا عاد فيه دماغ اعرف
حاجة •

سمير : ما هربت يا عبده •• اتجوزت الجارحى وهربت
عبده : كلام ايه اللى انت بتقوله ياواد يا سمير •
سمير : وانا مالى انا يا عبده •• همم اللى قالولى •
عبده : هربوا ازاي يا واد ••
سمير : خايفة من ابوها ليقتلها •
عبده : هيقتلها ازاي وهو مقتول •
شنودة : مقتول •• مين اللى مقتول يا عبده

عبده : المعلم قطب •• مرمى عند المخبأ والناس بتقول الانجليز
موتوه •

انما البت بكرية والواد جارحى راحوا فين

سمير : بقولك طفشوا يا عبده •
عبده : طفشوا ازاي والتلات تلاف جنيه
شنودة : تلات تلاف جنيه بتروح ايه يا عبده •
عبده : شقى العمر كله يا عم شنودة •• شقى العمر كله •• اللى
دبقتهم فى حياتى شوية م الشمال وشوية م اليمين ••
تاخدكم بكرية بنت قطب وتهرب •• وراحت على فين ياواد
يا سمير •

سمير : انا شوفت •• امى هربت ويس •

عبده : هربت بكرية بنت قطب •• والفلوس راحت يا عم شنودة
(بيكى) الفلوس راحت •

شنودة : وحتيط ليه يابنى يا عبده •• ما كل شىء راح هو فيه
حاجة فضلت •

عبيده : (وهو بيكى) ما كانتش لاقية تفطر يا عم شنودة .. انه
اللى عملتها واحدة ست وحياتك والواد الجارحى الجريان
الواد الجارحى الجريان يعمل كده يا عم شنودة

شنودة : انت اللى علمته يا عبده .. تربية ايدك دى *

عبيده : انا عارف هيه راحت فين .. هيه راحت اسكندرية .. انا
وراكى يا بكريه والزمن طويل *

عبيده : شقى العمر كله .. شقى العمر يا عم شنودة .. طيب
يا بكريه .. اخلق شنبى ان ما شربت من دمك *

(ينصرف ويختفى من المسرح)

هدية : تبقى خيبة لو عتر فيها وموتها

شنودة : ده .. ولا يقدر يموت فرخة *

هدية : وتفكر حيلاقيا يا عم شنودة *

شنودة : حيلاقيا فين .. دى ابرة فى كرم قش *

هدية : طيب هيعمل ايه بعد كده *

شنودة : ولا حاجة حيخلق شنبه *

سمير : طيب قلت ايه يا عم شنودة *

شنودة : فى ايه يابنى *

سمير : فى الدكانة ؟

شنودة : انا دكانى تحت امرك يابنى *

سمير : طب احنا حنقعد بس كام يوم كده لحد ما نشوف مطرح

يا عم شنودة *

شنودة : وكام يوم ليه .. ما تقعدوا على طول .. انا هاتركل على
الله *

سمير : تتوكل على فين يا عم شنودة *

شنودة : خارج بلدنا تانى يابنى .. ع الأقل لما اموت الاقى اللى

يشيلونى انما هنا بلد جاحدة اللى يموت فيها ما يلاقيش

اللى يشيله *

هدية : مانت قاعد معانا يا عم شنودة *

شنودة : اتعد معاكر اعمل ايه يا بنتى انتو لسه قدامكرو ياما ..

انما انا خلاص خشى هاتيلى الصور اللى جوه *

هدية : الصور امة (تمد يدها بصور القديس)

شثودة : ايوه • كتر خيرك يا بنتى •• بينى وبينك لما بابص لهم
بانكسف •

هدية : وتكسف من ايه يا عم شثودة •

شثودة : اهو بقى •• مالوش لازمة • المهم انهم فضلوا •• اهم اللى
طلعنا بيهم م الدنيا •• ماعدش غيرهم • سعيدة بقى
يابنى يا سمير •• سعيدة يا بنتى يا هدية • انا راجع
بلدنا تانى •• لسه فاضل معايا حق القطر • يا سلام ••
اخص على دى بلد • ماعدش ينفع فيها غير الفراجية
ويترع المخابىء وولاد بديعة • سعيدة بقى • سعيدة
كلكر •

هدية : مع السلامة يا عم شثودة •• مع السلامة •

سمير : ياللا يا هدية •• ياللا ننصف الشارع (ينهمكان فى رفع
الانقاض تتصاعد فى الجو صفارة الأمان)
مش قلتك يا هدية •

(سقار)